உ

கடவுள் துணை,

ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசுவாமிபேரில்

பதம்

(⁂)

இவை.

பொன்னிநாட்டைச்சார்ந்த
பிக்ஷாண்டகோயிலிலிருக்கும்
சங்கீதசாஹித்திய சிகாமணியாகிய

சுப்பராமஐயரவர்களால்

இயற்றியதை

தஞ்சைமாநகரம்
சைவசமயசித்தாந்தகாலக்ஷேபியாகியும்
விஸ்வகுலதிலகராகியுமிலங்கும்

சுவாமிநாத ஆசாரியர்

அவர் முன்னிலையில்,

ப-வீராசாமிராசா அவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

—(*)—

சிதம்பரம்.

கருணானந்தசுவாமிகளால்

பரிசோதித்தப்பிரதிக்கிணங்கச்

—(*)—

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை

நாராயணசுவாமிமுதலியார்

அண்டுசன்அவர்களது.
பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௫ (வரு) - ஏப்பிரல்மீ.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

பதத்தின் - அகராதி.

பதம்.	பக்கம்.	பதம்.	பக்கம்.
அஞ்சுகமேயென்றசைத்	௩௮	எத்தைக்கண்டுநீ	௬௪
அடிக்கடிகையைப்பிடி	௨௮	எனக்காகிலுமவளதிக	௫௧
* அதற்குள்ளேஏனிந்த	௬௩	எனக்கென்றுயெங்	௫௰
அதுவுஞ்சொல்லுவா	௫௧	என்செய்வேனனி	௩௧
அனைககண்ணுடையா	௩.௨	என்னகாரியங்கண்டு	௪௨
அவளைப்போற்கிடை	௰௨	* என்னடிமெகதத்	௬௭
அவனிடத்தினிற்றனே	௰௪	என்னிடநடத்தைக்குந்	௪௬
அவனிவனென்றே	௩௩	ஏதுகருக்கற்றதெலலா	௫௫
அழைத்துவாராய்சகியே	௨௭	* ஏனினமளக்கறிர்சாமி	௬௧
அறிவேனறிவேனடா	௩௭	* ஐயனேயுமைமேபறிவே	௬௮
அற்பனைத்தேடி	௫௨	கனவன்வந்தழைக்குறான்	௬௬
அன்பிலலாதவன்	௭	கண்மணியேயென்சாமி	௪௩
அன்னமேஎன்னமாயமோ	௫௨	கதவைத்திறந்து	௫௬
ஆகப்பொறுததநீ	௪௯	கலந்தாலல்லவோ	௫௯
ஆசைமிஞ்சுதே	௪௧	கள்ளச்சிறிபபுக்கொண்டு	௰௨
ஆருக்காகிலும்பயமா	௪௫	காதலெனக்குந்தந்த	௩௰
ஆரொன்றுமிரட்டுநீர்	௰௮	குயிலனமோமயிலன	௰௫
இதற்கோநான்பெண்	௩௫	* கைக்கிசைந்தபெண்ணே	௬௬
இதைவிடயின்னம்	௨௯	கையிற்பணமில்லாமல்	௩௭
இந்தக்கிழவனுக்கு	௫௭	கையினில்ரொக்கபணமுங்	௨௩
* இந்தமட்டுக்கும்வாரிக்	௬௨	சகலமுந்தெரிந்தநற்	௰௧
* இவளைப்போல்கிடை	௬௭	சற்றேசொல்லிவாடி	௫௬
இனிமேலவனொன்ன	௫௮	சிந்தைவாடுதே	௨௨
இன்சொல்லினல்மிகு	௫௪	சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு	௰௪
* உம்மைநானறிவேன்	௬௬	சிறிக்கிமயக்கந்தலைக்கே	௪௮
உம்மைப்போற்சமர்த்த	௰௭	சூதுக்காரக்கள்ளி	௮
உனக்கேனிந்தப்பதட்டம்	௩௩	சொருகுசுள்ளநீரா	௫
எங்கேயாகிலுமவன்	௪௪	தானேவருகிறீரோ	௯
எங்காயிருந்தாலும்துரை	௪௰	தெண்டனிட்டேனே	௨௬
எட்டயிருந்துபேசும்	௫௩	தெளிந்தநிலவுபகல்	௩௯

பதம்.	பக்கம்.	பதம்.	பக்கம்.
தேடிசிநேகித்தாள்	௰௭	மானேயங்கேபோ	௰௯
தையலேயுனைநினை	௬	மானேயிவ்வேளையென்னை	௨௫
* நல்லவளைப்போய	௬௫	மானேயுன்மீதினிலவர்	௫௯
நானங்கேவருவேனே	௫	மானேயெந்தன்மீதி	௬௰
நேக்காங்கிநேரத்திலே	௨௬	மையல்மிகவுமிஞ்சுதே	௨௪
நேக்துராத்திரிபோன	௩௪	மோகப்பகட்டுக்காரி	௨௧
மதப்பயலைக்கனை	௰௬	வந்தகாரியமேதையா	௪௭
மருந்தல்லவோயிந்த	௰	வருந்தவருந்தயென்னட	௨௰
மனதுண்டானால்வந்து	௬	வருவதானாலவனை	௩௬
மாமையல்பெருகுதா	௰௩	வருவாயொன்று	௪௧
மானேமயிலேகுயில்	௪௪	வேசையொருவர்மீதிற்	௫௩

பதத்தின் அகராதி.

முற்றிற்று.

ஆக பதங்கள்-௮௨.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமி பேரில் பதம்

க, பதம் - இராகம் - கமாஸ் - தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சொகுசுள்ள தீரா-சுந்தரவொய்யாரா
சொந்தமாகயெந்தனையணைந்துசுகந்தந்திடுவாய்.

அநுபல்லவி.

அகிலம்பணியும்வேலூர்கும . ரேசனே
யடுத்தவரைரட்சிகுமக ராஜனே
ஆசைவளருதெந்தன . பேச்சுங்குன்றுதிப்போ
தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன் பரிதாபம்பாராதிரங்கவேணுந் (சொ)

சரணங்கள்

பத்மினிஜாதிநான்சொன்னேனென் சாமி
பாறககிடைகருமோநான் காமி
உத்தமபுருஷரென சித்தரையிலில்லையென்று
சித்தத்தினினைந்துக்காம வருத்தத்திலோடிவந்தேன் (சொ)

பசளைப்பூர்த்துவிம்மவதென் கொங்கை
பரிமளமவீசுதுபாரென் சங்கை
யசைததாற்காமம்பொழியு மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு
மற்பபோகியானுனக்கு விற்பனதுள்ளவேலமோ (சொ)

பத்தன்சுப்பராமன்தமிட்கனு கூலனே
வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி லோலனே
யெத்தனையிருககுது வென்மனத்திலுன்னைசசேர
வத்தனையுங்கிறைவேற்றி நித்தியானந்தமூாத்தியாகுரு (சொ)

—==*0*==—

உ, பதம்-இராகம்-பைரவி-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

நானங்கேவருவேனோதுரை தானிங்கேவருவாரோவென்று
நயந்துபேசிமனதையறிந்துவா போடி-

அநுபல்லவி

வானவர்பணியும் வேளூர்தனின்வளர்முத்துக்குமாரேசர்மீது
மையலாகுதுயினிதாளாது   மானேயடிதேனே (நா)

சரணங்கள்.

ஓகோவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே   னந்திநோத்திலென்
னேலமவர்கள்பார்த்திடவு   முருகுதேயெந்தனெஞ்சம்
தேர்கையேமாரன்   தொடுக்குமலர்ப்பாணந்
துளைக்குதேயனாநொடி   யுகமாகுதே
துணைசெய்யடி-பாதகியிந்தவேளையில்மோடி-செய்பலாகுமோ
படிகளைகவிடிஜோடித்துவழி   பார்த்தவிழியும்பூர்த்துதே
பாதிஜாமமாச்சுதேயூரின்   பாடுமொடுங்கிப்போச்சுதே
திடருசொல்லிக்கதை   படிக்குறாய்
நடைக்கிசசோம்பிப்பந்   தடிக்குறாய்
சிதிராங்கியென்மத்தகத்தன்மெத்தவிம்மியென்சித்தமயககுதே
எத்தனைநாளாகவர்மம்   வைத்திருந்தானோமதனன்
பொய்புரான்சரமாரியாய்ப்பாண   மினிச்சிககவென்றாமோ
யெத்தனைவதையென்   பொருப்பேன்பெண்ணே
யெவ்வகையவருடன்   சகிப்பேன்கண்ணே
பத்தனுகிய-சுப்பராமன்சொற்- பாடலுக்கருள்வேலவனைக்கண்டு

———:==:———

௩, பதம்-இராகம்-பியாகடை-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

மனதுண்டானால்வந்துமருகடடு   மில்லைவிடில்
வருந்துஞ்சபல   மென்னடி

அநுபல்லவி.

தினங்கோறும்வந்தென்னைச்   சேர்ந்தவடிவேலர்க்குத்
தில்லுமயிலலுமாய்ந்தக்   கள்ளியெனனசொன்னாளோ (மன)

சரணங்கள்,

திருவளொங்கன்துரை   சேரவருவதில்லை
புருஷாளர்மேலொரு   போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவமுகலாயொருவர்   முகம்நான்பார்த்ததில்லை
மருவியவளற்கெந்தன்   மனந்தெரியாதென்தொல்லை
அல்லும்பகலுமாய்-வில்லங்கஞ்செய்து   யெல்லாப்பேச்சுங்
கொலகுலைக்கஞ்சாமங்கையின்-சொல்லைக்கேட்குமவரிங்கே (ம)

உயிரொன்றுடலிரண்டா — யிருந்தோமேசிலகாலம்
வொப்பியதேவவற்கு — வுண்மையையோவென்னவேகோலம
மயிலவேலருகவெவளோ — வருத்தாளிநதிரசாலம
வருநதுகிறேனவர்சடகு — வருகாதோகலிகாலம
உள்ளங்களிததவர்தமக் — குழைந்தவென்னைவிண்போமோ
வொண்டோடிதெய்வகுஞ்சரிக — குற்றகுமரேசனிங்கே (மன)

பாலவிதருசுப்பராமன் — பதம்பாடுகிறானடி
பாவிமனமதனமலர்ப் — பகழியெய்யகிறானடி
உலைவாயமெழுகுபோலே — யுருகிறேனடி
ஓதுநதலைவிதியா — யுற்றதுசைப்பாயடி
மழைமுகந்தகாணாத — பயிர்போலவாடுகினறேன்
மயிலேயிவிளையாடும — வடிவேலர்தாமுமிங்கே (மன)

௬, பதம்-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினி — லாசையோராசையா
வதிலென்னசுகமடி — மானே

அநுபல்லவி,

பொன்வயல்சூழ்வேளூர் — முத்துக்குமாற்கு
போதிகதிலுமவாமனதோ — கல்லடி (அன்)

சரணங்கள்.

இஷ்டமுள்ளதுரை — வந்தவுடனேநான்
திருடிதிகதிவ.வென் — றழைத்தேன்-பின்பு
யெததனையோவெனபடுக்கை — மெத்தையின்மேல
வைத்தவனை — யுபசரிததேன்
திடமாகமுத்துச் — சுண்ணம்பிடடுவெள்ளை
வெற்றிலைசசுருள்நான் — கொடுத்தேன் - அவர்
சித்தமகிழ்ந்திடத் — தம்புருமீடடியே
விந்தைப்பதங்களை — யந்தமாய்சொல்லியும் (அன்)

நடந்துவந்தபாத — கமலங்களைநா
ேனவுமென்றேமெல்லப் — பிடிததேன் - அவர்
நாவுகிசைந்திட — முப்பழமுமபாலும்
வேணதெல்லாமுண்ணக் — கொடுத்தேன்
தொடுததலீலாவி — னோதங்களிற்கொஞ்சஞ்
சிரமம்போலிருந்தார் — விடுத்தேன்-வருஞ்

சுக்ரோதயமட்டும் பார்த்துமவுனமாய்
வரவென்றலைபூயாத வஞ்சனைவிடுத்தேன் (அன்)

காதல்மிஞ்சிக்கண் களுக்குககலநீளா
முத்துமுததாலே யுதிர்த்தேன் - கொடு
காமன்விடுத்திடும் புட்பபாணங்களால்
மெத்தநொந்துபதை பதைத்தேன்
ஏதுயினிமேற் சகியேயென்றவளைக்
கட்டிக்கொண்டதாஞ் சுவைத்தேன்-அவர்
யென்னநினைந்தாரோ முன்போலசுகித்தார்
பன்னுமசுப்பராமன் பாடிப்பரவியும் (அன்)

ரு, பதம்-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூதுக்காரகள்ளியென் றவளோநான்சொன்றேல்
சுருக்கென்றுமக்கேன் வருகுதுசாமி

அநுபல்லவி.

ஏதவள்மீதிலுமக் கித்தனைப்பிரமைபிலரோ
வேதபுரிவைதீசர் பெற்றபாலரோ
ஆதிநாளையிற்றுனே தெரியுமுமதுசொந்தம்
ஐயனேமெய்யனே பன்னிருகையனே (சூது)

சரணங்கள்.

சித்தமெல்லாந்தெரிந்தது யின்னங்காணவேணுமோ
யித்தைவிடக்கைப்புண்ணுக்குக்கண்ணாடி யின்னம்வேணுமோ
பக்ஷமில்லையுனக்குநா னெத்தனைசெய்தாலுமென்மேற்
பத்திமில்லாமலேபோச்சே வித்தைபடிக்கிறீர்போம்போம்
மெத்தமெத்தயிததகிடிற் சிற்றடிபிடிக்கவோநான்
சித்தத்திலினிலும்மைவிட யித்தனைமீதில்லையென்று
சிந்தனைசெய்யாதேயு மந்தமிகுங்கந்தனே (சூது)

*சிலபேர்சொல்லுவார்கணன் கலைப்பாரொன்றிருந்தேன்
புலந்தெரிந்ததுசுவாமி மிகவுமகிழ்ந்தேன்
அலுப்புக்காற்றுமல்வந்து சலிப்பாய்ப்பேசுகிறீர்போம்போம்
மலைப்பவள்நானல்ல மாதர்போலெண்ணுதிர்நீரும்
அலைகடலாழமில் வளவென்றுசொல்லுவேனுன்
கலப்புயிராமலொரு வருக்கும்வராதுரோஷங்
கங்காளனருள்புதல்வா சிங்காரவேலாமுதல்வா (சூது)

என்மனம்போலவருவிக்கு முன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்துயர்க் கிடமில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது யின்பந்தந்திடும்வேலரோ
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம னிசைக்குவருகூலரோ
முன்புநானசொன்னசொல்லெல்லா முண்மையேமன்குதினை
யை, நமபியாற்றிவிரங்கிய கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனேநீதனே ரஞ்சிதவினோதனே (கு)

)※(

சு, இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

தானேவருகிறரோ - நான்வரவோவவளைத்
தையலேகேட்டுவா போடி.

அநுபல்லவி.

தேனார்மலர்ச்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரர்
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலேந்தும்வீரர் (தானே)

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து தேடித்திரியுதடி
கடிமலர்கணைவாரி வாரிசசொரியுதடி
ஆமடிகணவன்மே லாசைவருகுதடி
யந்தரங்கமெல்லா மவற்குத்தெரியுமடி (தானே)

அதிமர்மஸ்தானத்தி வீரித்திருக்குதடி
யழகியகொக்கைகொண்டும் பாரிதகிருக்குதடி
பதரியென்மனமிகப் பூரித்திருக்குதடி
படுகைவீடுஞசிங் காரிதகிருக்குதடி (தானே)

தெளிந்தநிலவும்பட்டம் பகற்போலெரிகுதடி
திக்கைநோக்கியென்னிரு புருவநெறியுதடி
களிகொள்சுப்பராமன் கவிக்கேயுருகுதடி
கண்கள்சொருகியொரு விதமாய்வருகுதடி (தானே)

)※(

எ, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி - தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

தையலேயுன்னை-நினைந்து நினைந்துருகித்
தயங்குறனடி. மானே

அநுபல்லவி.

வையகம்புகழ்ந்தோங்கும் வேளூர்தனில்மருவு
மையன்முத்துக்குமாரனுய்யா மையவினின்றூர்(தை)

சரணங்கள்,

மேட்டிசரசகண்ணாட்டி வதன்வாழிடங்
காட்டிசுகங்கொடுதது போட்டிசெய்யலாமடி
தாஷ்டீககாரிமலர் சூட்டியலங்கரித்து
வீட்டிலெக்கணமே கூட்டிவரச்சொல்லடி(தை)

வைஞ்சிமிருவுன்னத ரஞ்சிதக்காரியென்று
செஞ்சிமுத்தந்தாவென்று கொத்துஞ்சுரசனடி
பஞ்சவாணகிளியே தஞ்சமென்றுமூனது
நெஞ்சமிரங்கவில்லையே கொஞ்சமாகிலிமினங்(தை)

நாடியுருகும்வேளை மோடிசெய்யலாமடி
தேடிக்கல்யாணிராகம் பாடிசுப்பருமனல்
வேடிக்கையாகவிளே யாடிக்காந்தியேனுடன்
கூடிக்கலந்தணைப வாடிசமயமினங்(தை)

அ, பதம்-இ-ம்-கல்யாணிதாளம்-ஆதி,

பல்லவி,

மருந்தல்லவோயிந்தவிதஞ் செய்வதுவீண்
வார்த்தையேண்டி வளர்க்கிறாய்

அநுபல்லவி.

இருந்தும்வேளூர்முத்துக் குமரேசனென்றெவற்குந்
தெரியாதோவுனக்குந் தெரிந்தேயிருக்கும்போடி(மரு)

சரணங்கள்,

மிதமில்லாப்பேச்செல்லாம் பேசிபேசியிப்போது
வெல்லபேச்சு பேசவந்தாபோதும்
எதிரொன்றில்லாச்சன்னதம் வந்தல்லவோவிட்டது
இக்கணத்திலதைநீக்கும்வகைசெய்ய பக்குவமல்லடிசக்களத்தியிட்
ட, அதட்டியதட்டியென்னை யவர்சொன்னவார்த்தையு
மவளைத்தப்பிதமாக யான்சொன்னவார்த்தையுஞ்
சதிகாரியென்றுநான் சொல்வதுமேச்சு
சட்டப்பேச்செல்லாங்கிட்டிச்சொல்லவந்தாய் குட்டிசுவரினில்மூ
[ட்டவெள்ளெழுத்தோ

கொல்லற்தெருவிலாசி விற்கக்கொள்ளுவாருண்டோ
குகிக்குருய்வீணையிங் கென்னகுறையைக்கண்டோ
றெல்விகல்லாயவற்கென் மீதுவஞ்சமேதடி
விளம்புஞ்சுப்பராமன்தமிழுக்கருள்சில - னுளம்புகுந்துறையக்கொ
[டுத்துவெய்யகோல

கூ, இ-ம்- கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சகலமுந்தெரிந்தநற் சரசகிரீடிபோல
ஜாடைகளேன் காட்டுகிறீர்

அநுபல்லவி.

ஜகம்பணிந்திடும்வேலரூர் முத்துகுமாரசாமி
சித்ரப்ரமைகொண்டு மெத்தவலவளைக்கண்டு (சக)

சரணங்கள்.

ஆசையின்னவிதமா யிருக்குமென்றேயறியாள்
அனங்கன்கலைதன்மார்பி லடறச்சகித்தறியாள்
பூசங்களபங்களைப்பூசியுமறியாள். பூவின்மணமுமறியாள்
ஈசன்மகனேநீர் பேராசைகொள்ளுகிறீர்
எருக்கலவின்சுவை தெரியுமோதுள்ளுகிறீர்
வாசவனுலகத்தி லிருக்கும்ரம்பையைப்போன்
மனத்திலெண்ணுநீரோதொ வாய்க்காச்சரக்கைபோல (சக)

விரணசாலியைப்போற் கின்னரிமீட்டுகிறீர்
வேம்புகரும்பாகுமோ வீண்ப்ரமைகாட்டுகிறீர்
பதங்களைபாடிவித்தையை யிங்கேகாட்டுறீர்
பாவிடைபோற் பாராட்டுறீர்
புதுமையாயிருக்குதே நீர்செய்வதென்னபதகி
புலிபசித்தாலும்புல்லைத் தின்னுமோசொல்லும்கத்தி
கதைபடிக்குநீரிக்க ப்ரமையாமோவுமக்குநற்
கனியைத்தின்றிடும்வாயாற் காயைத்தின்னலாமோ (சக)

சொல்விநோதத்திலோ குணத்திலோபணத்திலோ
சுரதயுக்திதனிலோ சொன்னவிநயத்திலோ
கல்வியிலோதிறங்காட்டும்-வல்லமையிலோகவிகற்பனையினாலோ
சொல்லுமையாநீராசை கொண்டவள்ளலேலோலா

சுப்பராமன்தமிழுக் குதவுஞ்சுகுணலீலா
மெல்லியவளிடத்தி லிருக்கின்றதுதெல்லா
மேவினுற்றெரியும்போ-மியான்சொன்னசொலவெல்லாம்(ச)

—*—*—*—

௰, பதம்-இராகம்-சுருட்டி- தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

கள்ளச்சிறிருப்புகொண்டுமெள்ள யேய்க்கவந்தீரோ
கடையைக்கட்டும் நடவாது

அநுபல்லவி,

வள்ளமறைமலர்த் தடங்கள்சூழ்வேலூரின்
வாசரோமாரன்மலர் வாளிதடுக்கப்போமோ(கள்)

சரணங்கள்,

ஆனைசிகப்புயென் றதுமபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவளைதலைமேல்வைத்து வாடினாலுமநீர்செல்லும்
நானுமகுப்பாரவையோ வளக்குறிதிலலுமபிலலும்
நாடறியாதோதேவரீர் தநதிரநதூரமில்லும்(

திருடனுமாகிப்பின்னும் விளக்கைபிடித்தாற்போல
திருககூதலெதலாநடித்துச் செருக்குறிரொருககாலே
கருவகாக்கையேறிப்பனங் காய்விழாதுமண்மேலே
கருததிலநீர்நினைநதவை முடிக்குமெண்ணத்தினாலே(கள்)

காதினிலோதவந்தீ ரறிவேனிந்தசூது
கம்பமொனறிரண்டானை கட்டுவதோதகாது
சேதிசக்களததிக்குத் தெரிந்தால்மனந்தாளாது
செப்புஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க் கருள்வோயுமக்காகாது(கள்)

———

௰௧, பதம்-இ-ம்-வசந்தம்-தாளம்-திஸ்கரதி

பல்லவி.

அவரைப்போற்கிடைக்குமோ-யெனக்குயென்
னாசைக்கிசைநதகண்ணாள னடி.

அநுபல்லவி,

குவலயம்புகழ்வேலூர் முத்துக்குமாரசுவாமி
குணமொன்றும்போதுமே பணமென்னத்ராணம்பெண்ணே()

சரணங்கள்.

அருமையாவெனேவாவென் றழைப்பதுபோதுமே
யரவிந்தமுகத்தைப்பார்த் தாலுமபசிதீருமே
யரியசுரதலீலை நடத்துகிறவிநோதா
யாருக்குக்கிடைக்குமிவ் வம்புவிமீதுமானே (அவ)

எத்திக்குந்திக்கும் புகழ்மாரனுக்கெதிரா
யின்னொருவரைசசொல்லப் போமேவாடியனமே
சற்றுநேரங்காணுவிட்டாற் றேறுமெல்லாந்தோணும்
சர்வஜீவதாரனெனுந் சரசசிலையைப்போர்தத (அவ)

பத்தன்சுப்பராமன்சொலுந் தமிழ்மேலதிகமோகம்
பண்ணவர்திலகன்கற்ற வித்தைகளுடனேகம்
எததிசையினுமோங்க வென்னுமானசெந்தசம்பாவம்
யேந்திழையேயென்சொல்லே னெணணற்காமப்ரவாகம் (அவ)

௰உ, பதம்-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மாமையல்பெருகுது-சமயமடாயென்னே
மருகவென்னடாமோடி

அநுபல்லவி.

காமருவுசோலைசூழ் வேளூர்முத்துகுமார
கண்ணியனேயெகதன் தண்ணியனேயெனககு (மாமை)

சரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ் சதுராயுனேநான்றேடி
வாடிவருந்துவதேர்வுண் டையோவொருகோடி
மிதமில்லாக்கலவிரு ஷிதமும்நான்விளையாடி
மேதகுதிரையேகாம் சீதமென்பலர்சூடி (மா)

அங்கமதுபதறிக் கொங்கைவிம்முதேசாமி
ஆசைமிகவுங்கொண்டேன் னருளடாநான்காமி
செங்கைமதனன்கணே பொங்கிவருகுதுஜாலஞ்
செய்யவிதுவேயல்ல னையவோசொலாயெனக்கு (மா)

சந்தம்பணிசுப்ப ராமனுக்கருள்தியாகா
சசியுகாகனலதுபோற் றுவதுபாராயோகா
எகதவிதனுசகிப்பே னெழின்மேவேலேந்துமனோகா
யினியாகிலுந்தயைசெய் யெனக்குகந்தவையோகா (மா)

—(*)—

௰௩, பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்ஆதி

பல்லவி,

அவளிடத்தினிற்றானே - சுகமாகவாழ்ந்
தனுபவிகட்டுந்தேனே *

அநுபல்லவி.

எவளிடத்தினிற்கூடி யிணங்கினாலுஞ்செம்பொன்
(வ) யிடமில்லாதபோதே வோட்டபோறாளபூமாதே அவ

சரணங்கள்.

மூன்றுதினம்பொருந்தி வாழ்ந்தாலேயவளண்டை
முடிப்பேனுள்ளநகையிற் சமர்த்தாயொன்பதுகொண்டை
தோன்றுதோவவற்கிவ ளவளைப்பாறகிலும்பண்டை
தோஷங்கேயாகமகைகணடி யிரவும்பகலுஞ்சண்டை (அவ)

வேண்டாமென்பவர்தங்கள் கழுத்தின்லிங்கத்தைக்கட்டி
யைததாலெததனோநா ளிருக்குமிதுவேகெட்டி
ஆறுலமுகனென்பா ரணமேயதுகெட்டது
யனாருபிடித்தசனி யின்றுநமமைவிட்டது (அவ)

எல்லாந்தெரிந்தநங்கை யென்றவளோநாடியே
யிகத்திற்குமபாத்திற்கும் மின்பசுகந்தேடியே
வல்லமையாகசுப்ப ராமன்பதம்பாடியே
மண்ணுலகினிலமிக மகிழ்பெறவேகூடியே (அவ)

௰௪, பதம்-இ-ம்-அடாணு-தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு-திரிகிறீர்போம்சாமி
தினந்தினமுமலேத்துவிணாய்

அநுபல்லவி,

சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு திரிகிறீரடிக்கடி
சிறிக்கியினிலும்வெகு மூறிக்கியென்றேநினைத்து

தருக்குட்செழிக்குந்திருக் கைக்குமரேசனே
சாதனைகள்ளிகளசொன்ன போதனைக்குள்ளகப்பட்டு (சிறி

சரணங்கள்.

கட்டழகிகிடையாளோ சலந்தனைய
காமினியி லுமக்கு-வெகு
கண்யமறிந்திட்ட வயிசயசுந்தர
காமாதியோ தமகரு
இஷ்டமெனனகொண்டீரோ வவளுடையயிஷ்டதுக்
கிட்டப்படியாய்ச்சட்ட திட்டமதாய்செட்டி
செட்டிவுமமைப்போலே புருஷனைகண்டதில்லே
செட்டிககாரிகினழுங்கரி சட்டிசுரண்டியமட்டி (சிறி)

சருவிழிகளிரண்டும் மூலகினிற்கிடையாத
காமகிரக சரிவண்டோ-வெழிற்
காடுமதிமுகத்தில் வாட்டமில்லாதவிதழ்
சுறுந்தபவழந் தாண்டோ
மருதமலற்செண்டோ கும்பஸ்தனமிரண்டும்
மதுவுலாவுமவளவார்த்தை யெனனகறகண்டோ
பருவதிவிரதியோ வயதுபன்னிரண்டோ
பருதததுடையிரண்டும் பண்பாம்வாழைத்தண்டோ (சிறி)

நாளைத்தெரியுமவள் நலமுங்குலமுமிப்போ
நானசொன்னும் தெரியாது-எட்டி
றுலுஞ்சிசைபிடித்துக் கொண்டுகடுத்தெரிவில்
நலாமுவருவாள் மாது
சேளும்வுமக்குத்தகுவோ வவளுடனேநீர்
கிட்டிநெருஙகுவது சட்டழகிசேசரியோ
வேளைப்பழிகரும்வடி வேலவோயென்னபுத்தி
விதைசுபபராமன்சொல்லை மறந்துதெருக்கள்சுத்தி

—(*)—

௧௫, பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குயிலனமோமயிலனமோ-கூடிக்கொண்டுமஞ்சள்
குளிக்கிறதைக்கண்டுபரிமளிக்குதெந்தனெஞ்சம்

அநுபல்லவி.

கையிற்கதிர்வேலுடைய கண்ணியஞர்குளத்திற்
காமரசமேமயிலே கற்பகமேஒப்பிலாத (கு)

சரணங்கள்.

புன்னைகள்சூழ்தடமதனிற் பெண்களொருபக்கம்
புதுதயிர்தகலசமுறும பூவையரோர்பக்கம்
தனனிசசையாயவரவர்கள் தனித்துவிளையாடையிலே
தங்கவளைசசெஙகையினறகொங்கையைமறைத்துக்கொண்டு()

எத்தனைபூசாபலன்கள் செய்தனடிபெண்ணே
யெந்திழையேவன்னனவரைப் பார்க்கவுநான்கண்ணே
சிததாடைககாரியர்கள் செய்தவிக்கிரசாலம்
செபபவுமென்றாமுளதோ சேயிழையான்கண்டசுகம் (கு)

தாராவுமயிலினமுங் தாமரைப்பூமேலே
தாவிததாவிவிளையாடி சண்முகனைபபடித்து
நீராடுககரையிலிந்திர நீலசேலையுடுத்தி
நிற்கையிலேபக்கமதி லக்கரையாய்ப்பார்த்தவெனது (கு)

==(*)==(*)==

௰௬, பதம்-இ-ம்-பரஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதப்பயலேகணைபெய்யுரா-யெந்தன்
மன்னன்வரட்டும்புத்தி-சொல்லுறேன்

அநுபல்லவி.

அதிசுந்தரவடி வேலனைமிகநண்ணி
யடுத்தவளென்னைப் பாராமலோராமல்(மத)

சரணங்கள்.

திங்கட்குடையுந்தென்றற் றேரும்-வளந்
திகழுமகிழமலர்த் தாரும்
செஙகரததினிலுள்ள கருப்புவில்லைவளைத்து
சிகரியொத்ததனமேற் குறிப்பாய்கண்ணைட்டுராய்(மத)

ஆசைக்கணவனில்லா வேளையில்-உனது
மீசைமுறிக்கிக்கொண்டேன் துள்ளுறாய்
ராஜாயிருப்பவ ரிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவீட்டில் ராவில்வந்துவஞ்சாமல்(மத)

அங்கம்பதற வாசைவளர-உந்த
னட்டமெல்லாஞ்செயபுரா யென்வளைசோர

மங்களமாய்ச்சுப்ப ராமனையாளும்வடி
வாளமுகனைச்சேர்ந்த வஞ்சியென்றேயெண்ணாமல்

௫௭, பதம்-இ-ம்-சாரங்கம்-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி,

உம்மைப்போற்சமர்த்த-ரொருவரையுங்காணேன்
ரூபசாரவார்த்தையேன்சும்மா

அநுபல்லவி,

செம்மையோர்புகழ்ந்தேத்தும் வேளூர்முத்துக்குமார
தேவாதெய்வகுஞ்சரி யோகமகாநுபாவா (உம்)

சரணங்கள்,

ஆதியில்வந்தடி மானே-யுனக்
காசைக்கணவனினி நானே
பேதமாயெண்ணாதே தேனே - என்றும்
பேராசைகொண்டிருந் தேனே
காதகர்போல்வந்து கவைதீர்ந்தபின்மெல்லக்
கதவைத்திறந்துகொண்டு கம்பிவாங்கிவிட்டீரே (உம்)

சரிகைசேலையொட்டி யாணம் - தைத்த
சாதாரவிகைக்கவி யாணம்
வருமபோதணியுமிரத்தினப் பூணும் - எனக்கு
வகைவகையாயததரல் வேணும்
தரல்வேண்டுமென்றுநான் சாக்கிற்கேட்கும்போது
தடையோவுனக்கென்று சற்கரைகக்ஞ்சிவார்த்தீரோ (உம்)

இத்தனைஜாலங்களுந் தில்லும் - சாமி
எங்கேகற்றறிந்தீரோ சொல்லும்
சற்றேயெட்டியிருந்தா லாமோ - நம்பிய
தையலற்காசைசொல்லப் போமோ
பத்திசெய்சுப்பராமன் பதத்துக்குகந்தகோனே
பண்டுசொன்னதைஇன்று பாவித்திடுஞ்சீமானே (உம்)

௫௮, பதம்-இ-ம்-தன்னியாசி-ஆதி-தாளம்,

பல்லவி,

தேடிசிநேகித்தநாள்முதலாய் மோடிசெய்யாமலே
வேடிக்கையாகவேகூடி யிருந்தறியேனடீசாமி

அநுபல்லவி,

ஆடும்மயின்மேல்விளை யாடும்வேளேந்தர்க்கந்தனே
யாசைகொண்டுநீமக ராஜனென்றுமப்போதே (தே)

சரணங்கள்,

எத்தனைநாளாயோசித்து சித்தருந்தன்மீதிலேவைத்து
கற்பித்தவைகையைகாண்பித்து நித்தமுமனுபவித்து
மெத்தவுந்தகாதபேறலா மென்றுநானுபசரித்து
சித்தஜனாலேபாடித்த மெத்தமென்றேயானுப்ரமித்து (தே)

என்னைநெருங்கிக்கொள்ளவுனக்கன்னிதஞ்செய்ததுமென்ன
கன்னிவளைகொல்லாதங்கள் மன்னவனேஜகபாசனோ
பண்ணுமாரன்வாதெதிர்த்து வன்மேசெருசெய்ததுமென்ன
உன்னிளசகாரங்கண்டாலென்னை யேயாகுருனவிறபன்று (தே)

என்றைக்காகிலும்வந்துநீ பண்ணுமதாருசுவைத்து
சன்னதிலவுத்தகொடுத்து மன்னுநந்தவளைத்தபிடித்து
நன்னயமாயசுப்பராமனசொன்ன பதத்தைப்படித்து
வண்ணமேமெய்யாதுதித்து பன்னூல்களைவிரித்து (தே)

௰௯, பதம்-இ-ம்-சாமபோதி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி,

ஆமென்றுமிரட்டுநீர்சாமி-எனக்
காசைவார்த்தைசொல்லியென்னைமோசஞ்செய்ததுமல்லாம [ல்

அநுபல்லவி

நாரணன்மருகனே புன் கட்டுக்கொருதிரம்
நடத்தைதெரியாமலே மோகிகொண்டேன்
பூரணமோபுண்ணியமோ செல்வமுகத்துக்குமாரனே
எப்போதும்போதுமுறவு தாருங்கைமேற்பணத்தை (ஆ)

சரணங்கள்,

கொத்துவடமுக்குச்சாங்கொப்புக்காரோ மென்றுசொல்லிக்
கொடுக்கிகொடுசிபோனுடனே சொண்டானடித்திரா-எனது
கொல்லைவாயிலைமுதசடித்து கொடிபோருந்தப்பிடித்து
செல்வியாசன்னதமிலைவிட்டு சென்றுகடித்து
எத்தனைசெய்யாலும்பணக கத்தனைக்கிடமசொடுத்துங்
கர்த்தனென்றெண்ணினேன்வெகு பத்தியுடனே

நித்தநித்தங்கடனுக் கொருத்திவருவாளோபோம்
எத்தியெத்தியென்னைக்குழைக்குத்தித்தாரேனென்றுசொல்லி (ஆ

வேறுப்பொலிருந்தாற்சொன்ன நாணயப்படிசெலுத்த
வேணபடிநடத்த லெனக்குச்சம்மதியான்
வெறுப்பாய்பேசினேனென்று யெண்ணிறதுமெண்ணுஞ்சும்மா
வேசையற்காசைகாசுமே லல்லவோசாமி
தோணுமலனுதினமுந் தொந்திரவுசெய்கிறீர்
துரையென்றுலெனக்கென்ன தூரநிலலும்
ஆணுவமாய்ப்பேசுகிறீ ராயனேபன்னிருகையனே
யானையிடடுவடிககடி தில்லுபில்லுமாகசசொல்லி (ஆ)

வல்லமைநடவாதிங்கே கொல்லதெருவினிலூசி
சொல்லுமத்தன்மைபோல்வார்த்தைசொல்லிநிற்குறீர் இந்த
கல்வியெல்லாம்நான்வெகுயாடச்செய்வி வைத்தபோதசதண்டு
கையிலில்லாதவன்போல வேஷமபோடுகிறீர்
முல்லைமலரைசுருட்டிக்கன் னத்தோடு கன்னமமைக்கதா
முத்தமிட்டுமனப்பாற் குடிககவோவறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லி யென்னையல்லற்பணணவநதீரகாணு
மல்லும்பகற்சுப்பராமனன்பாய்ப் போற்றிடும்வேலரோ (ஆ)

===(*)===

உ௰, பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மானேயங்கேபோனவகையென்னடி-பொல்லா
வம்பனிருக்கிற செம்பொன்மலைக்குள்ளே

அநுபல்லவி.

வானோர்புகழுஞ்சேனா பதியாஞ்சுப்பிர
மணியன்பலவநதம் பண்ணுதிருப்பானே (மா)

சரணங்கள்.

அம்புவிழிமடமானே யுனக்கிது
யார்செய்த தடி-மூழு
வம்புகளுங்கொண்டெம்புகளும் வந்தமார்க்கம்தேதடி
கும்பஸ்தனத்திளம்பிறைபோலக் குறிகள்மிகத்தோணுதே

கும்புகள்கூடி பிடும்புகள்பேசுா
கோலங்கண்டாயடி நீவியேகான்பெற்ற(மா)

ஜாதிப்புநுகும்பன்னீருநதிமிர்ந்த ஜவ்வாதுவீசுதே-யுனக்
கேதுக்கிப்படிதுற்புதநிகள்வந்ததென்றெந்தனவால்க்கூசுதே,நடு
வீதியினிற்பெண்டு பிடிப்பதவனுக்கு
விர்தநியென்றெங்கும்ப்ர சிததங்தெரியாதோ
ஜாதிக்கில்லாத்தொழி லேதுகதுவினிலே
தானடங்கத்தன் குலமவிளமபுமடி(மா)

வண்டாடுஞ்சோலைத்திகழுங் கொன்றைக்கொடிவாழு
குணசீலன்நாளிங்-தெண்டிரைசூழ் புவிதொண்டர்வி
னைகளைத்தீர்க்கும் வடிவேலன்கொலு
தண்டமிழோாதுதிக்குஞ் சரத்துககன்பு
தந்தமணுளன்தண்ணுரு மலர்த்தாளன்
ஒண்டொளியேகடி கண்டுருசிகொண்டு
ஆாார்நகைகக வுடலெடுத்தாயடி(மா)

———+———

உக, பதம்- இ-ம்-அடாணு-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருந்தவருந்த-யென்னடாசாமி
வலியமோடிசெய்குருய

அநுபல்லவி.

கருந்தடங்கண்ணி யுமையருளிய
கந்தனென்றேசிந்தை யுந்தன்மீதிற்மொண்டு
தினந்தினங்கோடி நமஸ்காரங்கள்பண்ணித்
தேவாதிதேவ சகாயனென்றேயெண்ணி (வரு)

சரணங்கள்.

உம்மைப்போற்புருஷாளிங்கெனக் கொருவருமில்லையோ
மனதுண்டோயில்லையோவதனையெனக்குகந்துச் சொல்லையோ
பொன்னையெனக்குள்ளகட்டுக்களித்துப்போனுமென்ன 'தொல்லை
யோகுடிபோகச்செய்துவைத்தயெனக்குமுனக்கும்பொருத்த தில்
லையோ

மன்னவனென்றுன்னைமையற்கொள்வா ரில்லை
வழிமறித்தேமடியைப் பிடிப்பாரில்லை

யென்னசொன்னாலுமுன் மனமதிரங்கிலே
யெனக்கிங்கிருப்பதுவோ ராயிரந்தொல்லை (வா)

முன்னளந்திட்டநாழியினிவந்து பின்னுமளப்பதோடா சொலு
மோகனக்கல்லென்றாலும்பளுவேறினால ரெண்டாய் பிரியுமடா
நன்னயக்காரனென்றவெனை சொன்மாறினால் நாணயமபோகுமடா
வினி, நாளுக்குநாள்முழுச்சந்திரனானாலும நாளுக்குறையுமடா

பன்னப்பன்னப்பழங் கதைபடிக்கிறாய்
பட்சமவள்மீதிற கொண்டுதுடிக்கிறாய்
இன்னம்வீணாய்மனப் பாலேன்குடிக்கிறாய்
இருக்குமிஷ்டத்தை யேண்டாகெடுக்கிறாய் (வா)

பூனைகட்டுந்தோழந்தன்னில்வந்துமத யானையைக்கட்டிநீரோதாகம்
புசிக்கக்கிடையாவகையறிந்தே பொறகிணறொன்றுவெட்டிநீரோ
பானைக்களவுகொண்டேயமுதவெகு பணபாயக்கொட்டிநீரோ
பரவசனாசொன்னபடிநடந்தவளைப பணைபாயகிட்டிநீரோ-முன்

வானவர்கள்புகழ் வளளிமணாளனே
வாணனெனப்பெயர் கொண்டகுணாளனே
தேனுலவுஞ்சீர் கடம்பணிதோளனே
ஸ்ரீசுப்பராமனுக் குதவுந்தயாளனே (வரு)

உஉ, பதம்-இ-ம்-தோடி-தாளம்ரூபகம்.

பல்லவி.

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைகுட்சிக்கி
முன்னாளிருந்தபிரீதிமறந்திரோ

அநுபல்லவி

ஜெகம்பணிந்திடும்வேலூர் முத்துக்குமாரசாமி
சித்தாதெரியாமலெந்தனசித்தத்தைகொடுததேன்சாமி (மோ)

சரணங்கள்,

நானிப்போதவளுக்குஞ் சரியாமுன்
நாளையின்வேண்டியிருந்தது மரியா
ஏனுமக்கிந்தமகிட்சி கிலேயா-உமக்
கிருக்கத்தெரிந்ததந்தோ மலையா

வானவருலகின்வாழு மேனகைபோலவென்றெண்ணி
விண்ணிலென்னைமுமவள்வீட்டில விற்றிருக்கின்றீர்சாமி
காணுவதோவரிதாச்சு காணியாட்சியவளாச்சு
ஏனெனதனுடன்வீணபேச்சுயிருந்ததைய வெல்லாம்போச்சு (மோ)

என்னைவிடவுமக்கவ ளழகா-நீர்
யென்னநயங்கண்டுகொண்டீர் முறுகா
என்னைமுன்னைநானினைத் முருக-நீர்
திப்பகுயுமவிடலாமா சருகா
மன்னவனேயுனக்குநா னென்னகுறைசெய்தேன்வீணு
யன்னீதனுசெய்குறீரோ கனணிவளைதபொல்லாதலலோ
சொன்னசொல்லைதப்பிவிட்டுச சூதுக்காரியென்றுசொல்லி
யுனனிடமனதுங்கெட்டு யென்னைநட்டாற்றில்விட்டு (மோ)

சுந்தரமயில்மேல்வரும் வேலாயுதன்
சுப்பராமன்தமிழ்க்கது கூலா
சந்திரவதனவளளி லோலா-சாமி
சகலபுவனபாரி பாலா
வுந்தனதுயிதய மித்தவிதமாகுமென்று
யெந்தனுக்குகதெரிந்தா லனைந்துவுன்னைசசேருவேனே
கககோசதிபொலலாது காமத்துரோகமவீணபோகாது
வருதாலுமனம்வொவ்வாதுன் வஞ்சகந்தான்மறவாது

உக, இ-ம்-ஆஹிரி-தாளம்ஆதி,

பல்லவி,

சிந்தைவாடுதே-யுனை- நினைந்துநினைந்து
சிந்தைவாடுதே

அநுபல்லவி,

சிந்தைவாடுதுந்தன் சந்திரவதனந்தேடி
யந்தரந்தனினின்று வாடுங்கொடியதுபோல் (சிந்)

சரணங்கள்,

கொடிப்பொழுதோதோணுது நாலுயுகமாக
விடியவிடியுமட்டும் விழித்திருந்து
வடவாக்கினியோபெரும் வாடைககனலைவீச
கடலிற்றுரும்பதுபோல் மட்டுக்குள்ளேதிரேகம்
கனிவண்டுபாடவே கலைவந்துசோரவே
வுடன்பெருமூச்செரிந்து மையல்நீச்சுகாணவே

படியிலெனைவிதித்த பாவிதெய்வத்தைநொந்து
தடதுத்தாமரையிலைத் தண்ணீர்போற்றவிதெந்தன் (சிந்)

பன்னீர்வென்னீரைப்போற் பற்றுதுமாமோகச்
சனதந்தலைசுற்றி படுவதுமல்லாமல் *
வர்ணக்குயில்கூவ மாருதன்கணைதாவ
வானமுமருந்தாமற் சொன்னதும்பொருந்தாம
லாசையாகவேகூடி நேசனேவாடி
இகநோமதில்மதனன் கணைதொடுக்கசெய்யவே
சனைதமருந்திநதச் சமயநிலைவராவிட்டால்
பென்னசெய்வேன்காட்டி பிணைபிரிந்தமானைபோற் (சிந்)

மலரணைமேலிருவருங் கூடியொருமையாய்
நிலையாதகோகசோக நிலையதனையறிந்தும்
பலபலவிதமாசப் பரிமளகஸ்தூரி
கலவைபபொடியைபூசி சலவைத்துயிலால்வீசி
கருணைவசையறிந்து சுரவவைபுரிந்து
சுவிராயிதழைத்தந்து தனதாய்நன்றாயக்கொண்டு
நலஞ்சோகபபராம யைந்துணைக்ருபதையனை
நாடியுமினங்காத நலதானமிகமெலிந்து (சிந்)

உச, இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

கையினில்ரொக்கப்பணமுங்கேளடி-கடன்சொல்லவந்தாற்
சதவைச்சாற்றித் தள்ளிப்போடடி.

அநுபல்லவி.

தையலரேகம்ப ஜாதித்தொழில்வித்தை
காய்க்கிழவிசொல்லைக் கேட்டுக்கோ
ஐயனென்றாலென்ன வப்பனென்றாலென்ன
வாறுமுகமுத்து வேலனென்றாலென்ன (கை)

சரணங்கள்,

மஞ்சள்சிலவுகோ ரைந்துபொன்கேட்டுக்கோ பாக்குவெற்றிலை
வாங்கினவோரைந்துப்பொன்கேட்டுக்கோ
மிஞ்சியிலிக்குவொன்பதுபொன் கேட்டுக்கோ பட்டுபட்டாவளி
வேண்டுமெனறேயெண்பதுபொன்கேட்டுக்கோ
வாகொற்றவர்நூறுபொன் றேடித்தருவாராகில்
மோகத்துடனேமேவிப் போகச்சொல்லடிமானே (கை)

வந்தவன்பின்னும்வந்தானென்றெண்ணிக்கோ - பணங்கொடாவிட்
டால், வருசிநல்லாய்காலைமுடக்கி பின்னிக்கோ
எந்தவழக்குவந்தாலும் பயமில்லை
யித்தொழிலுக்குசூ சூதுதானுமில்லை
யின்றைக்கொருநாறுபொன் ணெண்ணித்தருவாராகில்
நன்றுற்றவனிஷ்டமபோல் நடந்துக்கொள்ளடிமானே(கை)

பண்ணுவதானம்பசாதிக்கென்னவஞ்சமா பாவியொருமொங்கை
பாழிலினைக்குந்தண்ணீர்க்குத்தானென் பஞ்சமா
கிணைஸ்தனங்கற் வயற்றில்விழுந்தபின்
எண்ணினவர்பின்பு யீவாரோசொலமின்னே
பண்ணுலவுஞசுப்ப ராமன்பதத்திற்குப்
பாலேதிடுமவடிவேலனை சிலத்தவுர்துதிசிலனே(கை)

உரு,பதம்இ-ம்-அடாணு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே-சாமிநீரிப்போ
மருவாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அநுபல்லவி.

வையகம்புகழ்வேலூர் முத்துக்குமரேசனே
மாதுகுறவள்ளி மகிழுஞ்சகதீசனே(மை)

சரணங்கள்.

மாரன்மலர்க்கணையென்மேற் றூவுதே
மாங்குயில்களுங் கூடிக்கூவுதே
பாரமாகுமென்றனம் விம்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த் தூவுதே
கார்வளையுங்கலையுஞ் சோருதே
கங்குலொருயுகமாய் நேருதே
சீரூர்சக்கிரவாகாமுன் தேருதே
தெரிவையெனக்குமோக மீறுதே(மை)

பஞ்சணைமீதினில்விளை யாடி
பத்தன்சுப்பராமன்பதம் பாடி

ரஞ்சிதமாகும்நீரெனக் கூடி
கொண்டுதினமாகுதேயென் மோடி(மை)

உசுவ, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

மானேயிவ்வேளையெனே-மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அநுபல்லவி.

தேனார்மொழிக்குயிலே தெய்வலோகத்தருதே
சிதமெலியமன மதப்பயல்வாட்டுகிறான்
திசழுசண்பகமந்தார மிகச்செறியும்வனத்தை(மா)

சரணங்கள்,

இந்திரநீலமோசேலோ விருபுருவத்தடியி
லிலகுமவிழிகளவை யாதடி
மந்திரகிரிபோற்றோன்று மூலேமேலெளிதா
மன்னுங்கொவ்வைகனியோ வோதடி
சந்திரவதனமோடி சமயமிதல்லவாடி
தக்கவாநடதனுங் கொககோகவிதியின்படி
சாரடி-மையல தீரடி-எனது(மா)

காதல்கொண்டேனுனது கனியாயமுதருந்தக்
கருணைசெய்வாயடிவை தேகியே
மாதரொனுமின்களுண் மதியனையபொற்பாவாய்
வையமீதுணடோவுன்போற் போகியே
போதாருந்தியைநாவாற புளகித்திடவேநீவி
பொற்கலசமுகமே மழுந்ததழுவமுகம்
பாரடி-மையல் தீரடி-எனது(மா)

இன்னமுதேசிமாட்டி வெனக்கிசைந்தகன்றடி
யின்னந்தயவிலலேயோ கூறடி
பொன்னேபருவமதிற் புணர்ந்தாலல்லவோசுகம
பொற்கொடியேமனது தேறடி
தன்னந்தனியாய்காவிற் றயங்குவதென்னேமேவி
சந்ததம்பணிசுப்ப ராமன்தமிழுக்கருள்
சண்முகனெனச சற்றுவரினமட(மா)

உள, பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி.

நேத்தாக்திரோத்திலே-நீராடுங்களாதனிலே
நெருங்கியும்மைசாடைகாட்டியழைத்தவளாரையா

அநுபல்லவி,

நேத்தியாமயிலேறுங்கந்தா நீரவளுமெதிர்முழியாய்
நிற்கையிலே-சொக்கையிலே-பக்கந்தனி லிருந்தேன் (நே)

சரணங்கள்.

பச்சிளந்தேமற்படர்ந்த கிண்ணம்போலஸ்தனமும்
பவளவாயுங்கருங்குழலுங் கபடமில்லாமனமும்
இச்சகத்திற்காணேனந்தலட் சணத்தைப்போலபெண்கள்
யிந்திரலோகரம்பையோபின் னெந்தவுலகரிவையோசாமி (நே)

மூந்நாளிலென்னிடத்திற் சொந்தம்போலவந்து
முத்தமுத்தாயசரசமாடி மோகமதைத்தந்து
மன்னவாயுன்னினைவுகொண்டு வன்னங்கண்டொருமாதமுண்டு
வாருமையாவென்றழையே நீருமையாவென்கவலை (நே)

பிள்ளைமதியுடையபெண்கள் பேதமையைக்கண்டு
பேருலகிலாட்கொள்ளுவார் புருஷரிதுவுண்டு
தெள்ளுதமிழ்சுப்பராமன் செய்பதத்துக்கருளுந்
திருவுடையோ-யினிசகியேன் சேவலங்கொடியுடையோய் (நே)

உஅ, பதம்-இ-ம்-பிலஹரி-தாளம்- ஆதி.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி எந்தன்சுவாமியை
கண்டுவுனையண்டினவ னிரண்டாயிரந்திரமாகத்

அநுபல்லவி.

என்றைக்குமொருநாளையிற்கண்ட சீர்போலவேப்ர்மை
கொண்டுவருதினம்படு வண்டையிலேயிருந்தவ
ரெண்டுமாதமாகவிங்கு வண்டாமலேயிருக்கின்ற

மண்டலம்புகழுமுத் தண்டவடிவேலவற்கு (தெண்)

சரணங்கள்.

எப்போவருவாரென்றுநான் முப்பழம்பாலுந்தேடிச்
சப்ரமஞ்சமீதின்வைதது சுப்பிரமணியதேவேயென்றுந்
தப்பாமலவர்சிந்தையை யெப்போதும்நினைந்திருக்க
தப்பிதமோவொன்றுமில்லை யிப்போதும்மறந்திருக்க (தெ)

நெஞ்சியிலீரமில்லாத பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக் கெஞ்சகெஞ்சவதைக்குறான்
அஞ்சாமற்பேசுகியின்னங் கொஞ்சநாழிவாராவிடிற்
வஞ்சியின்க்ஷேமமென்சாமி பஞ்சுபடுபடாமென்றுந் (தெ)

சித்தம்வைத்தேயொருமையாய் நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
கிதநிறையிற்கண்டசொற் பனம்போலாச்சுதன்றேவுந்தன்
புத்திமோசமாச்சுநிங்கொ ருத்தைநொந்தாவதென்ன
பத்தன்சுப்பராமன்போற்று முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு (தெ)

௨௬, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

அழைத்துவாராய்சகியே

அநுபல்லவி.

ஆதிமூலப்பொருளே ஞானசர்வேசனைக்
கோதிலாததைகை வாழ்முருகேசனை (அ)

சரணங்கள்.

தழைக்குங்கடப்பமலர்த் தாரமுகனைப்புல்லி
தாராளமாயென்னுளை தன்பெறவேநீசொல்லி
இழைக்குமாரனென்னுமோ ரினிமைதங்கியவில்லி
எய்யுமலர்க்கணையா லுய்யமுடியாவல்லி
இதங்கொண்டுதழுவவன்பினொடுபல விதந்தங்குசுரவிந்தையது
செய்யயிருவருமொருமனதாகவேயிசைந்து - மருவவிதுதருணமா
[மெனமொழிந்து
(மஞ்சமீதினிற்பொருந்த)

மாசிலாநற்பர காசநீசெப்பாமஞ்ச
வயங்குமுத்துப் பந்தலுநாட்டிய
முயங்குசித்ரக் கந்தர்வர்பூட்டிய (மஞ்)

மஞ்ஞாடனைத்தையும் விலைகொளதக்கநிலை
கண்ணாடிகள்சித்தரப் படங்கள்மிகக்குலவு
மலாமெததையினமிசைச் சலவைசசல்லாவிரித்து
பலவுசிதமிகு களபப்பந்நீரெளிதது

வாசமாலை விலாசநீடியே
தேசுலாவு மூலாசமேதரு
வளமிகுநமாதி மாரனுமதிசயிகக
வளைகைதஙகியகுபோனு மனமபிரமிகக (மஞ்)

(பஞ்சகசயாவற்கவளைகளருந்த)

கொஞ்சிக்கொஞ்சிவெள்ளிலைக கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க
கூடிப்பலலீலைகள் குறைவிலலாமனமுடிகக
வஞ்சியேசுப்பராமன் வாழ்ததுந்துதிககுகந்த
வானவர்போற்றுஞ்செங் தேனையிககணமெத்த
வகையெதுவோவதை நாடிசகூடியே
ஜகமுழுதெஙகனு மோடித்தேடியே(மஞ்)

கூ௰, பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அடிக்கடிகையைப்பிடிக்குறு ரிவராரடிச்சகியே
இவராரடிசகியே

அநுபல்லவி.

செடிக்குள்ளேயொளித் தானும்விடேனென்று
றிடத்துடனெதிர் மடககிமடக்கித்
துடிககுகள்பல தொடுக்குறார்மனஞ
சோதிப்பதுபோலேபரி யாசத்துடன்வாதிடடெனை (அடி)

சரணங்கள்.

தெந்தனமாயிவ ரெந்தனத்தைத்தொட்டுத்
தீணடவுந்தான் தகுமோ-அவ
ரெந்தவிதங்கள்செய் தானுமதற்கிசைந்
தென்னுளந்தான் புகுமோ.
மந்திரத்தில்மாங் காயும்விழுமோ-வர
மாட்டேனென்றால்விட மாட்டேனென்றுமெந்தன்
முந்தாணியைப்பிடித் திழுக்கவுமிவ
ரெப்படிதொடவொக்குமோவதுசெப்படியிதற்கெப்படி (அடி)

சம்மறியாதபெண்களைத் தொடர்வது
தான்புருஷத் தனமோ-மன
ரம்மியில்லாவகை செய்வதுவேநல்ல
ராஜருக்கென்ன குணமோ
இம்மலர்ச்சோலையி லென்னவருத்தமோ
லெந்தனன்னையறிந்தாலாகுந் திருத்தமோ
நம்மையெவர்மதிப் பாரடியூரினில்
நாடிச்சொல்வேனிவ்வகை தேடிக்கொள்வார்பெருபகை அ

விருப்பமுள்ளவளா யிலர்கண்ட
வேளையிற் கூடாளோ-காலங்
கருப்பிணிச்சுகந் தேடுமோபற்றறுங்
காரியந் தேடாளோ
இருப்புத்தூணைசெல் லரிக்குமோ-நரி
எதிர்த்துசிங்கத்தை கெலிக்குமோசட்டை
நெருப்பையுந்தேனீ மொய்த்திடுமோவந்தி
நேரத்தினில்மோசத்தொழி லார்செய்பவர்பாரிப்படி அ

நுச, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

இதைவிடயின்னம்வே றேவேண்டுமோசாட்சி-ஒன்று
மில்லைமில்லையென்றுகோடிபரவசவெடுத்துரைக்குறீர்போம்போம்

அநுபல்லவி,

மதிதவழ்வேணூர்மூர்த் தையனேயந்த
வஞ்சியுடன்கூடிக் கொஞ்சியணைதிட்ட
மைக்குழியுமஞ்சள் வாடையுஞ்சொல்லுதே(இதை)

சரணங்கள்.

எத்தனைசொன்னாலு மென்செவிக்கேற்குமோ
வென்னத்துக்குவீண் பேச்சு-அவ
ளின்னேரமெங்கெங்கே தேடுவாளோயாவ
மெழுந்திருநேர மாச்சு

சுப்பராமஐயர் - பதம்.

புத்தியில்லாதவள் போலநீரொண்ணுகிறீர்
போதிகருதீரமெய்போற் சாதிகருதீரந்த
வித்தைதொழிலெல்லாங் கட்டிவையுமுந்தன்
மீதுசுகம்பட்ட போதேதெரியாதோ (இதை)

நன்னயப்பேச்செல்லாங் கண்டதுதானிந்த
நடபினிலேயினபங் தருமோஎன்மே
னுட்டமதேனினி யாகிலுமுன்னுசை
நாயகியைப்போல வருமோ
வானமயில்முருகேசரோ சாதிக்குறீர்தேவர்வினுக
வாதிகருதீரமெய்போற் சாதிக்குறீர்தேவர்
மனமதாவேசங்கொண் டங்குநீராடிய
மகதவமெல்லாமுன் முகத்தினிறமேறுதே (இதை)

ஐயமாகச்சொல்லு வார்களோமுகத்தி
லார்ந்திடுங்குங்கும மேதோ-நல்ல
தாகடடுங்கண்ணுடியைப் பாருங்கன்னத்
தடையாளமொனறு போதாதோ
கையிறநிருட்டிருக்க வுந்தன்சித்தெல்லாங்
காட்டுறீரமெய்போ னுட்டுகிறீர்நல்ல
சையோகவேளைதப்பிப் போமபோம்லோலரோ
சநததஞசுப்ப ராமனறுதிவேலரோ (இதை)

கூஉ, பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-தாளம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

காதலெனக்குத்தந்த-கண்ணாளனையெவள்
கைவசப்படுத்திகொண்டாளோ

அநுபல்லவி,

மாதவர்பணியும்ஸ்ரீ வைதிநாதன்பெற்ற
பாலகுமாரனின்னம் வாக்கணுமையால கா

சரணங்கள்,

சோலைக்கருங்குயிற் கூவ-பாவிச்
சோமனுந்தணலாகத் தூவ
மேலைமன்மதன்மனே மேவ-வெய்ய

சேக்கைபோல்மாருதந் தாவ
பாலனனங்கசந்தங்கம கோவ-யான்
பாதவிக்குரேனபகல ராவாய்
பாலபருவநதனனி விழைபிரியலொதநுப
பாதகியாரோ மயக்கிமருந்தையிட்டாள (கா)

அணைக்கணமென்னையே காடி-யவ
னணைக்கணஞ்செய்குவான் மோடி
அணைக்கணமெனனைக்கொண் டாடி-யவ
னணைக்கணமவானிப்பான் பாடி
அணைக்கணமெனனைவா தாடி-யவ
னணைக்கணமெனனைமூத் தாடி
இருவருமிப்படியி னியபாலும்நீரும்போ
லிருந்தநேசமெலா மறக்கவைக்தாளேபாவி (கா)

பன்னீர்வென்னீருபோ லாசசே-யுலகிற்
பார்த்தபேர்நகைத்திட லாசசே
அன்னைசொன்னசொன்னிஜ மாசசே-என்று
மாருதபெருந்துய ராசசே
இந்நேரந்தலைகுனிய வாசசே-பாவி
யிப்படியுமெனசெனம மாசசே
தன்யன்சுப்பராமன தமிழுக்குகவும்வேலனை
சர்வலோகமுமுய்ய சாயுசசியமீவானவெய்ய (கா)

—*0*—

௩௩, பதம்-ஐ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

என்செய்வேனடி-யுரையேனெழின்மயிலைநாதன்
யிணங்கவிலலைகொஞ்சமேனு மேதுமாயந்தெரியேன்

அநுபல்லவி.

கன்மனத்தோனென்றுமுன்னங் கண்டதுண்டோவின்னங்
கருதுவேனோவவருறவைக் காசினிமேலடிசகியே (என்)

சரணங்கள்,

வஞ்சியேநான்பஞ்சணையிற் றஞ்சமெனகாடி
மருவுமெனறேகால்வருடி வணங்கினேனோர்கோடி
நஞ்சையுண்டோனதவினு னெஞ்சுகமறியான
செனுக்வேனோவஞ்சலிதநேமிஞ்சினவன்றணைச்சகியே (என்)

முத்தந்தருவாயென்வெ மோகமதாய்ப்புல்லி
முப்பழத்தோடமுதருந்த முன்னமவைத்துச்சொல்லி
சித்தமிரங்காமையினாற் சோத்துமெல்லவண்ணந்தேன
பித்தனைப்போற்பேசினது வெதத்னேயோவடிசகியே (என்)

பாடவகரணமுதலாம் பக்குவங்கள்தெரிந்தே
பலபலவாவிதகனமும் பரிவுடனேபுரிந்தே
ஞடவாதநதிலகனனறே வகத்திலுனனவெனனைத்
தாடனமுஞசெயதிலனே பேடியோவடிசகியே (என்)

பஙகமனறேயிவனாக கென்னபக்கலிலோர்மங்கை
பந்தசடைமுடியினி லேன்படசமுடன்கஙகை
அஙகமனையானவனே வருஞசுபபராமனேததுங்
கியகனொனுாசஙகரனபோலெஙகுஙகணடிலலைசசகியே (எ)

௩௪,பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அனைக்கண்ணுடையானென்றே-யாருக்குந்தெரியாதோ
லனுககுருயவாயைமூட்டி

அநுபல்லவி.

தனைப்புகழுமயிலை தனிலுனைவோர்நேசனை
தந்திமுகனைசசேயாய் தந்தபாலிசனை (அனை)

சரணங்கள்

முக்கண்படைத்தோனென்ற முறைமையென்முன்வெல்லாது
முனிநதுனைததமொழியிம் முத்தம்நிறசெலலாது
தககனமகட்கதனிற றக்தாஞெண்ணைககணனை
தப்போயிதுவுமுனசொல் தானினிவிளககெண்ணை (அ)

கருத்தாயோதவந்தாய்முன் கண்ணப்பனெச்சிலுண்டு
கலாவமாயவறகோர் கண்ணளித்ததுமுண்டு
வுரித்தாயித்தனைபாறக வுள்ளதனைக்கண்தானே
வுசிதவாரத்தையெல்லா மொடுங்கியதோசெந்தேனே (அ)

எத்தாய்முப்புரத்தையு மெரியச்செய்தானகைத்து
யிருவரொருகையாகி யென்செய்குவீர்பகைதது
பததிசெய்சுப்பராமன் பணியுஞ்செஞ்சடையானை
பரிக்கும்வழியில்லாத பருத்தவெண்விடையானை (அ)

௩௫-பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி,

உனக்கேனிந்தப்பதட்டம்-இந்
கொருககாறசெலலுமோவவனிட்டம்

அநுபல்லவி

தனக்கேயில்லாமல்மனந் தாணியெங்கூந்தூற்றினள்
சனயாசியோநீசொலல சமுசாரியோநலல (உன)

சரணங்கள்,

ஆனைப்பூனையெல்லப் போமோ-உன்றுமல்
ஆறறுவசரபகரிய மாமோ
பானைபிறபாதிபோட்ட லாமோ-வீணை
பக்றுவகாதசாரிய மாமோ
காணிமேவுமப்பனைக் காட்டுகறிசதுட்டி
கலகதுவதலினசல சலமொட்டடி (உன)

சிந்தைவோவணிதெந்னை கோலஞ்-சற்றேறணுந்
செகலாசெனணிடமாள் ஜலம
முககக மொலமாடைகிரு நாலக-தண்ணில்
முனைதகவகணவாசிமக்கடு காலம
பகவிசாரிதநிவள பட்சமிநக்கிவென்துறை
ணைபமவவரிநதவண ணையமணமயவகசதறை (உன)

சாகதசவெரிவெனானசண் ஞளாவெளிநங்
காவசதுரவளவிடண வானா
தாதவிபூநகடமாணி தோளா-பண்டோர்
னைகாழுசுததவியா தயாளா
ஓதுநகபபராமன் தமிழுக்குதவுநேசிலா
உமபாவெருமபாவு மொளிரவடிவேலா

===(*)==(*)===

௩௬-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அவளிவளென்றேவிஞு-யானமட்டும்பேசுறாய்
அயிவேனடிஞன்னுணமையை
இ

அநுபல்லவி,

தவமுயர்ந்தவர்பணி மயிலைவாழ்கபாலீசனா
ரந்தகெர்வமோவது யெந்தவிததாலெனனே

சரணங்கள்,

எவரென்னவுனைச்சொன்று நிழுத்தாய்வலியசண்டை
யேதுவரவரவு மெழுமபுதேபெருந்தொண்டை
அவளைச்சாக்கிட்டுறலை யிடித்தபழங்கதைபோ
லஞ்சாமறகொஞ்சமேனுமகங்கொண்டெண்ணியபாராமல் (அவ

வையமுள்ளவளைக்கும் வசைக்கேயுடலெடுத்தாய்
வலபபுகொண்டேதிரிநது வருபவனைவிடுததாய்
எய்தவனைவிடுதது வம்பைமொநததுபோலே
யிளப்பமகணடுகொண்டயோ யேணடிவாயைமூடாமல் (அவ)

நித்தமிப்படிநீசெய் தெறியுனக்கழகாமோ
நிகழ்கதூமுனதுவஞ்சம் நிலமிசைசொலபபோமோ
பதகன்சுப்பராமன்போற்றும் பனிமதிசசடையானென்
பாவிலுகந்தானுந்தன் பகட்டென்செய்யுமோபோடி (அவ)

——(*)——

௩௭-பதம்-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்- அடதாளம்

பல்லவி.

நேத்துராத்திரிபோன-பெண்வீடுயிதுவல்ல
நிலவரமாகவுற்றுப்பாரும்

அநுபல்லவி.

பூக்திருக்குஞ்சோலைசூழ் கழுக்குந்தன்னின்மேவும்
புண்ணியரேயந்தக் கன்னியும்நானல்ல (நே)

சரணங்கள்.

இருட்டுவேளையிலேநீர் திருட்டுத்தனமாய்ச்செல்லுந்
திருட்டெல்லாம்வெளியாச்சுமிரட்டதேயும்போம்சுவாமி
திருடப்பாலுஞ்சீனித் தேனும்பாகுககற்கண்டும்
பிரட்டிலாயிலூட்டிய பெண்வீடந்தவீதியில் (நே)

பஞ்சணையிலேயந்த வஞ்சியும்நீருங்கூடிக்
கொஞ்சியிதழ்கடித்த குறியிருக்குதேபாரும்
மிஞ்சிகன்னத ... வீதிதப்பிவீதியில்
அஞ்சுதவாயதிறநது கெஞ்சிகெஞ்சிப்பேசுகிறீர் (நே)

பாதிமிரவில்வந்து வாதுகளேன்செய்குறீர்
நீதியோவுமக்கிது வேதகிரிவாசரே
காதுக்கினபங்கடருந் குதெல்லாமோதுகிறீர்
ஓதுஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க் குகந்தருளுமீசரே

———)§(*)§(———

௩௮, பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அட்டதாளம்.

பல்லவி.

இதற்கோநான் பெண்பிறந்தேனே-இன்ன
மென்சாமிவரக் காணேனே*

அநுபல்லவி.

ஆதரிக்குமெந்த னழகுதுரையையெந்த
பாதகிசைவசப் படுத்திக்கொண்டாளோவையே (இத)

சரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன் கையில்வைத்திருந்திப்போ
கைநழுகவிடுத்தே கலங்குகினறேனே
மட்டிலாவாசைகொண்டு மருகசசமயமதி
மாரனெனநேமிகநான் மனமகிழ்ந்திருநதேனே (இத)
காலக்கலமாயிருநத கணைனாளுமனதிற்
கருதாமறபோனதாற் கலங்குதெனதுநெஞசம்
கோலநிறககிளியை வளர்ததுபூனைவாயினிற்
கொடுததாற்போற்பாவிகையிற்கொடுததுத திகைக்கலானேன்
ஆடுமயிலைமேல்வரு மழகனைக்காண்பேனோ
ஆகிநாட்போலமகிழ் பூணபேனோ
பாடிப்பரவுஞ்சுபப ராமன்பததுகசருள
பணணவனைப்பிரிந்து மண்ணின்மீதுமவாழ்வேனோ (இத)

———

௩௯, பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி,

வேசையொருவர்மீதிற்-பாசம்வைக்கலாமோடி
காசைக்கொடுத்தவனேகணவன்

சுப்பராமையர் - பதம்.

அநுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று ராஜகோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி மோசமம்போகலாமோடி (வே)

சரணங்கள்.

சிக்கங்களையாநமது கீர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருட்டுபெண்ணுமல்லவோ வெரிந்துகொள்ளவேணும்
சிரத்தையாயசமயலமீறி வருகிறவாதலைமை
தடவியவர்தேடிய தனத்தைப்பறிக்கவேணும (வே)

ஞானமீகிஞ்ஞா நாளையனைநேரமாகு
நயவஞ்சமாயச்சொல்வார் நமபபோகா தமானே
காலமிதவேசுகதி காலமெனநேரிதினைநது
காந்துளளபோதெல்லாந் தூறறிநசொளளவேணும (வே)

காமனைசயொடிக்குக் கலவிசெய்யவனறனனே
கணயமென்னமவனபாவிற் கருத்துமைவசபபோசாது
நாமொருவாசெயதுகாலே மாலை மோடி
நயிருந்தசெமபெணமுக நாமிஙதயிவதேது (வே)

—(*)—

சஎ, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி,

வாருவதாறுலவளைவாசசெல்லுநானங்கே
வரககூடாதடிமானே. *

அநுபல்லவி.

குருமணிநிறைக்கெதுவிர் செய்யாசதிர்வேலைநெந்தங்
குணமைகதடியா |ணிமைறகமெகனவளயுநது (வரு)

சரணங்கள்,

கொண்டசணவன்செய்யுந் தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிபெபணகளதமககுசி நடகசவேணுமலலாது
துணடரீசயுகதி கொணடாதுஞசலலாது
சொலவோர் மொழிமில்லாது
ஓணடிவாயச்செல்கிறே மென்றுமனைகாணாமல்
வணடிலவுநதேனமலா வாடையிசயபூணாமல்
மையிருளிளிலயலார்சள் கணணிறசணாமல்
வர்ந்தாலிஷ்டமபோலமகிழ்ந் திருக்கலாமெனசசொலவி (வரு)

ஆசையோகணக்கள வில்லாமற்பெருகுது
வாசனைசாட்டுமென்றால் நெஞ்சமுருகுது
ராஜவீதியிலபதிர காளியெயாவிருக்குது
நடும்வவந்து தடுக்குது
மாசிலாதவென்னைப் பேசும்பன்னிரண்டு
பணிமொழியிறைவிபா யுறக்குந்தசமாசண்டு
வீசுமகுரிபபடையும விளக்குமிடையிறபூண்டு
விருந்தைசமந்திரஞ்சொல்லி வேஷமாராடிக்கொண்டு வரு

கன்னியரிருவர்கள் களிப்புமுன்றோயினா
சனசாலவளமைமகள் கலசபபூணையினா
பணிநூதகலசபுனி பாவிப்புமுழுதானா
பகருமதி வாயினா வரு
என்னுயிர்த்தருணோயா யிருக்குமிர்கலைவி
யிடசணமபாமொறும வெழிறகுன்றைசகுடிபுலவி
பொன்னைவிசானுடென்றல பேசேலுமுனைசகெசவி
யிழுத்தாலுமபேசலைசயவற கிதவுவார்த்தைகளசொலலி வரு

௪௧, பதம்-இராகம்-சாரங்கம்-அடதாளம்.

பல்லவி,

கைபிடிப்பணமில்லாமற்-கலவிசெய்யவந்தீரோ
கடனுடனெழுந்திருஞ்சாமி

அநுபல்லவி.

ஐயோ கேள்பழனி யருமைக்குமரேசரே
அம்மாவமகளாநாலுந் சும்மாவரப்போமோ கை

சரணங்கள்.

ஆசையிருக்காலென்ன காசைவிடவும்போமோ
அழகுமாபிராயமுல வளவுசெலவுக்காமோ
போசைகதசாசலலாமல் வேமேயிரியழுணடோ
வீணாயகன்னிராககள் வீட்டுக்கிழவிவைவாள் கையி
கெஞ்சினப்பட்டுப்பாடித் திருநாமமிடவந்தீர்
சிரிக்குஞ்சிரிக்கச்சிற திருக்கைகோடவுக்கதீர்
அந்தக்காரணத்தாலெ மனத்தைமயக்குகிறீர்
ஆரியக்கூத்தாடினாலுங் காரியத்தைவிடலாமோ கையி

—*==*==*—

௪௨, பதம்-இம்-அடாணா-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

அறிவேனறிவேனடசாமி-உந்த
னசைப்புமிருக்கைவிசைப்புமயக்கும்

அநுபல்லவி.

அறிஞர்களேத்தும வேளூரதனின்மேவிய
ஐயனை மெய்யனே பணிருகையனே அறி

சரணங்கள்.

வேண்டியபொருளைக் கொடுத்துக்கொடுத்து
வெகுவாயுனமனது சலித்துச்சலித்து
வெறுக்கவாபோலபிது வுகள்செய்கிறாய்துரையே
யேணடியேணடியென ரேசுநீர்பேசுநீ
ரோதுகமோவெனனுடன் வாதுகளசெய்கிறீர
ஏதுககுமஞசுவாளென் றெண்ணியபாராறீ
நிருத்துமுமமுட கருத்தைமெத்தவும அறி

கடைக்கணாலெனை மிரட்டிமிரட்டிக்
கருணையுளளோர்போலப் படிததுபபடிதது
கதையெடுததோதுமனமெருழில்வகையெலலாநதெரியும
விடையுயர்ந்தவன நநதமுத்தையனே
வீணுககுழைபபாளென் றெணணிமயஙகாதே
விநதைநடமபுரி சுநதரமயிலமேல
வேடிக்கையாயவரும் வாடிக்கைகளமெத்த அறி

வேசைககுஙகாசுககுந் தொந்தமதல்லவோ
மோகஙிகாணுனககுச சொந்தமதலலவோ
வீணாசைகொண்டிநநா ளென்னபலனகண்டேன்சாமி
பாசமதாய்சுப்ப ராமன்செந்தமிழை
பாடுமெனனுடனே கூடுமுமமுடைய
ஆசைவாாததைகேட்டு மோசம்போனேன்மிக
அந்நாட்சொனனமொழி இநநாள்வரைகாணேன் அறி

சஙு-பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்றாசைக்கண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானே கண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானே

அநு பல்லவி,

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சிநகரில்வாழும்
கருணைகடாட்சனைநகள் கரிகிரிவரதனை-அஞ்

சரணங்கள்.

மாங்குயில்கூவுது மாருதந்தாவுது
பாக்கியமனமதப் பயலம்பணை மீறுது
திங்கள்சுடுகையாலென் அங்கமெலலாநோகுது
தேமறபடர்ந்தகொங்கை விம்மிமையல்மீறுது-அஞ்சு

சிந்தையிற்றுயர்மிக மிகுந்துவருகுது
சித்தசனைக்கணையாறகாம லாகிரிபெருகுது
எந்தவிதத்திலேனுமிங் கழைத்துவருவது
ஏந்திழையேயுனைக்கட ளிசையாவிடிமருளாது- அஞ்சு

அசசுதனுமெங்கள் கச்சிநகாவாசனை
யனபரக்கமலத துறையுமதிநேசனை
இசசையுளளோர்கள்பா விருகருணசத்திசனை
யிங்குவரசசெய்தாலுனக் கெத்திறசெயவேனபூசனை-அஞ்சு

௪௯, பதம-இ-ம-தோடி- அடதாளம்

பல்லவி.

தெளிந்தநிலவுபகல்போலவெரிக்குதே-என்னுசைக்கண்ணுட்டியைச்-சேராமலெநதன்மனம் பதைபதைக்குதே

அநுபல்லவி.

அளிநேர்விழிசசிசிறறிடைசசி துாச்சியெந்தன்
அருமைதெரிநதுமோசஞ செய்தாளே-பாவி
வளருதோாபபொழுது தோாயுகமாகுதே
வரவரவுமேமோக மீறியிதமூறுதே- தெ

சரணங்கள்,

சித்தினியிவளென்று மெத்தவும்ப்ரமைகொண்டு
மெதனைதமீதினிற்சென்று முத்தமிட்டுக்கொண்டு
மஸ்தகமாபினின வளருசேர்சநதனமபூசி
மனமதகேளிக்குப் பந்தயங்களபேசி
தநதைமொழியினுளைக் கைத்தலத்தாலணைத்த
வித்தையையமறநதாளோ மீண்டும்பொருந்தாளோ-தெளி

குளிர்ந்தவேளையில்வந்தே குலவிமார்போடணைந்து
கும்பஸ்தனங்குழையக காட்டிமனமகிழ்ந்து
வளமாயெந்தனுக்குச்செங் கனிவாயிதமைத்தந்து
மையன்மிகவும்பூட்டி யல்குற்பட்டத்தைக்காட்டி

துளபமணியுங்கிருஷ்ண மேலேபோற்பாட்டி
சுந்தரவருவாளோ சேமாட்டியென்கண்ணாட்டி - தெ
சற்றேறெசெய்புமோடி சுத்தமதாகதந்தோடி
விசனதயாசப்பாடி நித்தமுயநாளகூடி
நித்திரையியிளிர்பண்ட கனவாசமேசயனத
நினைசக்கினைசுப்பெரு மூச்சாசசே
பத்தனசுப்பராமன் பங்கிளிசெருகதெனமும்
முத்துமுகதாய்கைகுலாவு மொழியாளைக்காணுமல்

௫௫, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்- ருபகம்.

பல்லவி.

எங்கேயிருக்கானுந்துரை-சாமிக்கென்பேற்பட்ச
மிருக்குமடியன்னமே

அநுபல்லவி.

செங்கழனீரோடைசூழுந்திருவாரூர் தனில்வாழும்
தேவாதிதேவன்வசந்த தியாகேசவனுக்கு-எங்கே

சரணங்கள்.

தானவனுக்குச்செய்த நன்றியிவ்வுலகுள்ள
நாளளவு மறக்கான - ஒரு
நாளுங்கிழுமென்னை விட்டிதுவரையிலொர
நாழிப்பிரிக் கிருக்கான
எந்தவெனமேல்மோடி தானேசெய்தானோ நாணம்
மானேயிருக்கின்று முன்னொன்றுசெய்குவேனா
எவர்களுடன்கூடி யிருக்கப்போனாலும்
என்போலவனுக்குக் கிடைக்குமோபோடி-எங்கே

ஆதிநாளையிற்றலை தொட்டெனக்குச்சொன்ன
வாணைநன்கறிந்து செய்யான்-அவனுக்
காரமிகுமெனையீது தூறுசொன்னபோதிலும்
அதைமனத்தினிலென்றும் வையான்
சூதுக்காரகள்ளி சக்காளத்தியென்மேல்
தொடுவழக்கெல்லாமோதி துரைசாமியைமயக்கச்
சொக்குப்பொடியுந்தூவித் தலையாமோகந்தந்தாளோ
சுகமாகத்தானேயவன் வாழட்டுமென்கண்ணாளன்-எங்கே

எத்தேசகாலமுமச் சித்தினியுடனேகூடி
யிருந்தபோதிலுமென்னைத் துதிப்பா-ன:
இணைந்தறுபத்துநான்கு கரணஞ்செய்யும்போது
மென்னைநினைந்துருகிச் சுகிப்பான்
கொத்துப்பூங்குழலாளே கோதாயென்மலைக்குறாய்
கொள்ளையாகுமிசசன்னை வெள்ளையாய்நாளைதெரியும்
உற்றநிலவெங்நாளு மொளிகுன்றுதிருக்குமோ
வோதுஞ்சுப்பராமன்றமிழ்க் குகந்தருளுந்தியாகேசன் (எங்)

—)§(*)§(—

௬௬,பதம-இ-ம்-கியால்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரொன்றெண்ணினானே
வகைமோசம்போயினேனே

அநுபல்லவி.

திருவளர்தணி காசலதுரை
சிவசுப்பிரமணிய னெனுநினைய (வரு)

சரணங்கள்,

மால்கொண்டுபுல்லி வாய்மைகள்சொல்லி
ஜாலககாரனவன்செய்த சமர்த்தறியாமலிங்கே (வரு)
நானுனையென்றும் நழுவவிடேனென்று
தேனொழுகப்பேசியென்னைதெருக்கடககவிட்டவனிங்கே(வரு
அற்புதபாத னறுமுகநாதன்
சற்களாககஞ்சிவார்த்துத் தழுவித்தலைதொட்டவடிவேலனிங்கே வ

———

௬௭,பதம்-இ-ம்-சாவேரி- அட்தாளம்.

பல்லவி,

ஆசைமிஞ்சுதே-பெண்ணா சேயென் ...னனண்டையில்வருவார் காமிகானடி
யணைந்தொருமுத்தந்தாடி ...தடி[டி(க)

அநுபல்லவி,

வேசையர்க்குள்ளே லாசக்காரிநீகல்ல
மேடையின்மேல்வினை யாடுவோமிருவரும்(ஆசை)

சரணங்கள்.

பத்தரைமாற்றுள்ள தங்கச்சரீரத்தைப்
பாராதும்பாராததென்மன துருகுதே
குத்துங்குஜமிரண்டுங் கண்டவுடனெனக்குக்
கூடவேணுமெனறுமாற் பெருகுதே
இதனைமாடியாமோ யேய்க்குருய்சும்மாபபோமோ
பததும்பானூறுபொன் தருவனடியெனைப
பாரடிமையல தீராடியனமே (ஆசை)

சீதகுளக்கரையிற் றண்ணீரிலுனைகண்டு
சிந்தைமிக மயங்கினேனடி
மாதரசேயுன்னைப் போலேபெணசனிந்த
மணடலததிலெஙகும் காணேனடி
காதலுடனுனது காலொடுகோலபினைததுக
காதினுளரூபநுணி தாவதாணிவிக
கலநதுமனமதலீலை செயயவும (ஆசை)

இடையிலுடுத்துதுகிற் காற்றிலொதுங்கும்போதுன்
னிருதுடைபசுமபொன்போற் காணுதே
வடிவுறுமஞ்சளபூசும் வாடையதனைககணடென்
மதிமயஙகியேபரமை பூணுதே
அடைவுடனெனனைககூடி யதாரசததைததகாடி
ஞடமதுதனிலென னுகிரவடுநாடடவுங
கொககோகவிதியின்படி புட்குரலகாடடவும (ஆசை)

சஅ, பதம்-இ-ம-கல்யாணி-அட்தாளம.

பல்லவி,

என்னகாரியங்கண்டு-மிக்தக்குமரன்பேரில்
ஆசைவைததாய்மகளே
ஆதிகாளை யி
[illegible] அநுபல்லவி,
காரா[illegible] மின்னக்குழந்தைவேலன்
அதைமன [illegible] குடிவாட்கையிலேயும (என்)

சரணங்கள்,

தேடிக்காணவென்று லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றுதிரைக்க வேண்டும்-அவ

சேர்வையோ வெளிதல்ல செய்யுமட்டமரகங்கள்
செப்பவெவரா லாகும்
நாடித்திரிக்தாற்குன்றை கோடிகோடியாகவே
நாளேகுமவிளையாட்டாய்த் தாளாலெற்றிவெறிவான்
பாடுவோரொருகவி பாடினுலுங்கேளான்
பதினாறுபிரம்புக மூற்றுப்படையைகசேழ்ப்பான் (என்)

சோகமெனனடிமாதே யேகபுருஷனைத் னை
தாபதினைப்புனரு சென்று-அந்
சொலுமாயாலோட்டமின்றவறியாப்பெண்ணையேமாததி
நாகஙிகவெகாண்டானே யனறு
ஆசைபாறகேளடியே யவன்றக்கதையோகாபாவி
யதிலுமபிடசாணடி வனளையோமுழுநீலி
வாகைசோபததிரகாளி வாயதமாமனசோவி
வையகருதிராரா ளேயோபண்ணுவாரோகேவி (என்)

சசு, இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி,

கண்மணியேயென்சாமியின்னம்வரக்காணேனடி
கனவிலுமறவேனடிமானே

அநுபல்லவி.

மன்னனெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்கனுகூலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்திரனையழைத்துவாபோடி கண்

சரணங்கள்.

எத்தனேமோடியென் சாமிசெய்யும்வித்தைகளென்னென்றுசொல்
வேன்-சித்தசன்வந்துமெதகவுமென்னை யெத்துரானடி
மெத்தையிறபடுததாலுமென்கண்ணிததிரையோவருவதில்லை[கண்
குததுமகுஜஙகளவிமமிமனது குழையுதேயிதறகென்னசெய்வேன்
பண்டுபழகியிருநதசாமி யென்றைககவனென்னண்டையில்வருவார்
கண்டுகொணடாற்கலக்கநதிருங காமிகானடி
தென்றற்காற்றும்வீசுதடி திகழ்துடைரெண்டுந்துடிக்குதடி[டி (க)
இந்தவேளையிலெந்தன்சாமியையெவ்வகையேனுமழைததுவாபோ
இந்தவிரகவேதனைமானேநா னெந்தவிதத்திற்சகிப்பேன்
அந்தரங்கமியாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையடி

சுந்தரமீனாட்சியினது தாய்தனப்பாலுண்டவன்றனை
இந்தக்ஷணத்தில்வணங்கிச்சபாசந்த்ரனையழைத்திங்கேவாபோடி-சு

௫௰, பதம்-இ-ம்-பியாகடை-ரூபகதாளம்,

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன்-சுகித்தாலதுபோதும்
யேண்டிநீதூற்றுகிறாய்

அநுபல்லவி.

கங்கையைத்திங்களைக் கதிர்சடையணியீசன்
காலைத்தூக்கிநின்றே யாடுஞ்சிதம்பரேசன்(எங்)

சரணங்கள்,

பெண்ணென்றியான்பிறந்த பிழையுற்றிருப்பதாலே
பேச்சாலாவதென்னடி யினிமேலே
என்னென்றவாசொனவ் . விசைவார்த்தைபுவிமேலே
யெல்லாஞ்சரியென் றெண்ணங்கொண்டதினாலே(எங்)
வருத்தப்படுவதினல் வருவதென்னடிமுன்னம
அவாசத்தியதெல்லாம்போய் நானத்தினாலோசின்னம்
பொறுகதார்தமகேர்நானும் புவிமேல்வராதுபின்னம்
போமோபெண்ணாசைமீ றுமோவறியேமுன்னம்(எங)
மருவுமலவிகையிரு வாட்சிசண்பகஞ்சூடி
மையலாகிரியினால் வாழ்ததியென்னைக்கொண்டாடி
இரவும்பகலுமென்னைப் பிரியாமலேகூடி
யிருக்கபுண்ணியன்றன்னை யென்னசொல்லுவேன்போடி(எங்)
அநுதினமுமவனை யணைவதறகுநானே
யாசையுற்றேவெகு நேசமாதாகினேனே
மனதிற்றயவிருந்தால் வருவாரடிமானே
மானமில்லாதவர்மேல் மையல்கொண்டவர்தானே(எங்)

௫௧,பதம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்;

பல்லவி.

மானேமயிலேகுயில்கண்மணியே-என் மன்னனைக்காணேயோ
மானேமயிலேகுயில்கண்மணியே

அநுபல்லவி,

தேனேயெங்கள்ந டனபதிஸ்ரீபதி
திகழுஞ்சபாபதிசந்திரனைத் தேடிவாடி-மானே

சரணங்கள்,

கன்னிவயதிலென்னைக்கைபிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துசுகக்கலவி செய்தாரடிகோடி
மன்னனுக்கெவளோ மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை நானறிவேனடி
மனதுகலங்கிதுரை மதன்மலர்ப்பசழியால்
மயஙகிததிரிகிறுரோ வறியேனடி-மானே
மதியுமுதிததகிப்போமனதுகலங்கித்துரைமானே - அடியேதேனே
மதன்கணையோசர மாரிதொடுககின்றுனே
மன்னனில்லாதயிவ் வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது மழுகோடி
மதியனல்தாவுது விதிவசமோபெண்ணே
வஞசியான்முன்செய்த பூசாபலன்றுனே-மானே

ருஉ, பதம்-இ-ம்- பியாகடை- அடதாளம்

பல்லவி.

ஆருக்காகிலும்பயமா-சும்மாசொல்லட்டு
மதிலென்னரகசியமா

அநுபல்லவி,

போருக்குவிஜையனென் மோடிவிங்கதுரை
போகங்கிடைத்ததெந்தன் யோகமல்லவோபெண்ணே ஆரு

சரணங்கள்,

நானேசம்மதித்தால் மற்றவர்க்கென்னகஷ்டி
ராஜாங்கமறிந்தவற் கார்சொல்லுவாரடடி
மானேமதயானைமே லேறியுந்திட்டி
வாசனுமைய வேணுமோபளாகெட்டி ஆரு

மனதுக்கிசைந்தமணவாளனைச்சேர்ந்ததாலென்
வாய்மதஙகொண்டுபேசும் வம்பர்களுணாக்குஞ்சொன்
தனதாயெடுத்துக்கொள்வோர் சர்வசண்டாளமாம்புன்
சார்புடையோரொனக்கென் சாமிவந்தாற்கோடிபொன் ஆரு

நான்பிடித்ததுவென்ன முருங்கைக்கொம்புபிடியா
நடந்ததைதெரிந்தவருக கொருவர்சொன்னபடியா
மான்போலவிழிபாரகெல்லா மிதுதானென்னநொடிடா
வஞ்சியாளிதறவெல்லா மஞ்சினகுடியா ஆரு

—+—

௫௫, பதம-இ-ம்-இயால்-ஆதிதாளம்.

பலலவி,

என்னிடநடத்தைக்குந் தேவரீரமோடிக்கு
மெளநவிதஞ்சேருருசுவாமி

அநுபல்லவி.

கன்னற்செழிகரும்வேலூர் முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமெளனமேசசுன னெணணமவேறதாசசு-என்

சரணங்கள்,

ஆதியிற்சொன்னதெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாச்சு
அடியாளசெய்ததுவாறமிற கதைததபுளிபோறபோசசு
முதுககாரியமளதும் போதனைமிகவாசசு
சொநதமெனநமபுமென னதிஷ்டமிபபடியாசசு என்
தேடியமைகதபோதே யுமமிடமிகுநேசம்
தெரிநததுநீசெய்த தெலலாமுழுமோசம
வேடிககைசசொறகளை வினையமாககுறிநாசம்
வேறேயாணநிறைலை வருகுதேமிகுரோஷம் என்
மலரைககசசகி முகர்ந் ததிறுனணடோயபம
மனமுமனமுமொதது மருவிறுனணோடகோபம
குலதெயவமாயசுபப ராமனனுதினமுங
கொணடாடுஞ்சேவலங் கொடிக்குமராசிறியாள் என்

—(*)—

௫௬, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

கணவன்வந்தழைக்குமுன்போய்வருகிறேன்மட்சங்
கருத்திலிருக்கவேணுமடி

அநுபல்லவி

மணிமேருவனையதின் புயனேசண்முகவேலா
வாலிபந்தனிலென்னைத் தாலிகட்டினசொந்தக்-கணவ

சரணங்கள்.

அடிக்கடி புகல் சொல்லியனுப்பினை
நெருமானத்துக்கிடங் தோணுமே
எப்படிச்சுநா மிருந்தாலுமுருச்சுப
பாலகுடித்திட வேணுமே
சட்டத்திலுமவன் விட்டுப்போவதில்லை
கச்சகிமே ாவதினால் ரசகிய மொனருமில்லை
அடுத்தவீட்டுக்காரி யயிதோலுமிருசெல்லை
ஐயனேயென்மன தாரவருசனையிலலை- கணவ

கொண்டவன்றாயினை கூசையுந்தாற்றுமெனறு
கூறுமபழமொழியென்ன பொய்யோ
துண்டரீகனிசெய்தி யறிந்தாலெலளிதிலவிடான
சுவாமிசித்தமென பாசகியமையா
குணடுணியானவற்குக் கொள்ளிவாயிருக்காது
குலத்துக்கிழுக்காருசொற்கள கூவாரதுகூடாது
பெண்டுகளசகணவனைசொற பிசகிறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா யோதுவதுதகாது-கணவ

பங்கயமலர்போல வெங்கிருந்தாலுமென்
பக்கத்திலென்றுசிந்தை யிருக்கும்
துங்கமுறுங்கட்டப மலர்மார்பாவுபசாரச்
சொல்லல்லயிதுதெரிந் திருக்கும
சங்கையிருந்தானோ வெளியாகப்பொறுத்துக்கும்
சுவாமியென்தனடத்தை தெரியுமுன்கருத்துக்கும
பங்குனிதிருநாட்கு வருகிறேனபொறுத்துக்கும்
பத்தனசுப்பராமனபாட்டுக் கருளவோய்பசித்திருக்கும்-க

===(*)===

௫௫, பதம்-இ-ம்-புன்னகவராளி-தாளம்-மிஸ்ரம்

பல்லவி.

வந்தகாரியமேதையா-தேவரீரிங்கே
வந்தகாரியமேதையா

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியமேது வகைமோசமாய்ப்போது
கொந்தளமணிமார்பா குருகோபாலரிங்கே-வந்த

சரணங்கள்,

பாவசரூமக்கங்கே பட்சமில்லாதிங்கே
வாவரமோகமங்கே மாயங்காட்டுரீரிங்கே
ஸ்திரமானதுமங்கே தெண்டிக்கத்தேவரிங்கே
குருபூசையுமங்கே குருவேகோபாலரிங்கே-வந்த

பூசுங்களபமங்கே பொய்வார்த்தைசொல்வதிங்கே
காசும்பணமுமங்கே கபடங்காட்டுரீரிங்கே
கூசாமற்போவதங்கே கோணிக்கொள்வதிங்கே
வாசமுமக்கங்கே மருவுங்கோபாலரிங்கே-வந்த

என்னேரமுமங்கே யிந்திரஜாலமுமிங்கே
முந்திசினேகமுமங்கே மோடிகாட்டுரீரிங்கே
சந்தோஷமுமக்கங்கே சலிப்புடனசையிங்கே
விந்தைக்கலவியங்கே விசயகோபாலரிங்கே-வந்த

௫௬-பதம்-இ-ம்-அடாணா-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

சிறுக்கிமயக்கந்தலைக் கேறியேயிங்குவந்து
தில்லும்பில்லும்பேசுரானென்னடி

அநுபல்லவி.

விருப்பமவள்மீதினிலே ரொம்பயிருக்குது
வெறிகொண்டவன்போலவே மனதுசஞ்சலிக்குது
வெறுப்புமேலாசைகொண்டு பசப்புறானிங்கேவந்து
வெற்றிவேலணியுஞ்சீலன் முத்துக்குமரேசலோலன் சிறு

சரணங்கள்.

குத்துணிரவிக்கைக்குட் புடைத்திருப்பதுபோல
வைத்திருக்குஞ்சூதுகளை யித்தகையென்றறியாமல்
உற்றுஉற்றேயவளைப் பார்க்கிறானதனைக்கேட்டால்

வித்தையேதோபடிக்குறு　　ளுத்தமபுனிதனெந்தன்
முத்தத்தைக்கெடுக்கசசக்　　களத்தியானதாலெனக்கு
முத்துதோகோபமாறும　　லுற்றதிவனுஞ்சொல்லாமல்(சிறு)

சேலைப்பகட்டுக்காரி　　வாலைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துக்கொண்டுநல்லமாலைப்போதிலேமயக்க
சாலைவாயிலிலேநின்　　றுலவுவதையிவன்கண்டு
சாலஞ்செய்கிறுனேமெத்த　　லீலைதெரிந்தவளென்றே
நாளைதெரியுமிதெல்லாம்　　நாலுபேர்நகைக்கவேநான்
கேலிக்கிடமானேனடி　　யேலக்குழலியேயந்த(சிறு)

கொக்கோகம்பார்த்தவள்போலச்-சொக்குறுனவளைக்கண்டு
சக்களத்தியவட்கல்கு　　லொக்கவொண்டுமிருக்குதோ
தக்கவாதமைமயக்கச　　சொக்குப்பொடியிருக்குதோ
பக்குவகாலத்திலெந்தன் துக்கத்தைக்கட்டிக்கொண்டாளே
அக்கரவணிந்தோன்சேயி　　தறியாதென்னவிந்தை
எக்காலமுஞ்சுப்பராம　　னிசைக்குகந்தருள்வேலன் (சிறு)

———3(*)E———

௫௭, பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஆக்கப்பொறுத்தநீ ராறப்பொறுப்பதற்
கவசரப்படலாமோ

அநுபல்லவி,

பாக்யவதிபகவதிதரும்　　பாலா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி　　வேலா
ஜாக்ரதையாகநான்சொன்ன யிடத்தினில்வாராமல்
சமயந்தப்பிவந்தென்னைவாது செய்குறுய்முன்பின்பாராமல்(ஆக்)

சரணங்கள்.

கரும்புதின்னவுங்கூலி　　வேணுமோநல்லாய்-மனங்
கனிந்தாலுண்டோ　　வேலியுஞ்சொல்லாய்
அரும்புகுழைந்தையது　　அழுகுரற்கேட்டு
அங்கேயிருந்தாலும்நா　　னதற்குப்பாலைக்கொடுப்பேன்
திரும்பவும்வருகிறேன்　　பாருமிந்தப்பேச்சைத்தான்
திகைத்துத்திகைத்துஏதோ　　விடுகிறுய்பெருமூச்சை
௭

அரும்பாவியானாலுங் காக்கவைத்தொருவனை
யடக்கத்திருப்பாளோ வந்தசேதியறியீரோ (ஆ)

உன்னைவிடநானதிக காமி-உனக்கு
முன்னெனக்குப்பதைக்குதே சாமி
இன்னேரமென்செய்தாயென்று தஜக்தொடுப்பாளேமாமி
யிழிவுசொல்லுமேயிந்த பூமி
கனவில்லிசெய்யும்வேதை பகவானுக்கேதெரியும்
காமினேனென்றேயுமது கருதவேமிகவறியும்
கன்னிசக்களத்தியென்னை யெங்குந்தூற்றிவிடுவாளே
கணவனுக்கில்லாதுசொல்லிக் கற்பிதத்துரத்துவாளே (ஆ)

ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டென்று-சொல்லி
யவனியோர்சொலும்வார்த்தை யதையறிந்தேனேயின்று
சாற்றிலேவேண்டாங் தெளிவிலேயிறுவென்ற
சங்கதிபோற்பேசுகிறாய் வீணாய்
நாற்றந்தோனுமோமூடிப் பார்த்தால்நாலுபேருக்கும்
நாயகாவதுதபபித்துக் கொளவதுஅதிபிரயாசை
போற்றிசுப்பராமன்பாடும் புண்ணியசுப்பிரமண்ணியனே
பொல்லாளானாலுமாகிறேன்போகும்வேளையாகுதிப்போ (ஆ)

௫அ, பதம்-இ-ம்-அடாணா-அட்தாளம்.

பல்லவி.

எனக்கென்றுஎங்கிருந்து-வந்தாளோசக்களத்தி
என்செய்வேனடிசகியே

அநுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானரு சன்னதங்கொண்டுபேசும்
சத்திவடிவேலனேயித் தழியிற்கைசோரவிட்ட (என)

சரணங்கள்.

ஆதிநாளையிலெந்த னன்னைசொல்லியதெல்லாம்
அலட்சியமாயெண்ணிப்பறித் தேனே
சூதுக்காரனிவனென் றறிந்தாலிணங்குவேனோ
தோகையேபெண்புத்தி பின்புத்தியென்பதுபோல் (என)

மால்வாழும்பதியதி லிருந்தகும்பத்தனத்தை
வயக்குமூக்கியில்விழச் செய்தானே
தோல்போலென்னையாக்கியே சூதுக்கள்ளியவளை
தொடுத்தேயென்மேற்பட்சம் விடுததானேயடிமானே (என)

அருங்குழந்தையவட்கொன் றுச்சேகம்மானேயென்று
அகத்தினினையானே வயில்வேலன்
சுரும்பினமபோலெனது கன்னிப்பருவமதைத்
தூரத்தினைக்கண்டபின தூரமின்றுனேமானே (என
எத்திசையுளோரேத்து மெழில்மயில்வீரனென்றே
இறுமாந்தென்சுற்றமதைத் துறந்தேனே
பததிசெய்சுப்பராமன் பதத்துக்கருட்பெம்மானை
பணைக்கானைக்கொண்டவப்பசப்புக்களளி சிமாட்டி (என

௫௯, பதம்-இ-ம்-பியாகடை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எனக்காகிலுமவ-ளதிகசுந்தரமாக
இருக்கிருளோசாமி

அநுபல்லவி.

உனைக்காணு கிமைப்போதோ ருகமாயிருக்கிறதே
ஒப்பிலாககழுகுன்றி லுசிவிலுகந்தோனே (எனக்

சரணங்கள்.

கண்களிரண்டும்வண்டோ கனிவாயிதழ்கற்கண்டோ
கதலியடியோதுடை காமபீடமோவலகுல்
பெணகட்கெல்லாமேட்டியாய் பேசுமவளகிளியோ
பேடையனமோவவளைப் பெருமையாயோதுகிறீர் (என
தங்ககுடமோகொங்கை தண்குமுதமோசெங்கை
தாளமோதந்தக்கோர்வை சந்தரனோமுகசேர்வை
அங்கவில்லோபுருவம் சொல்மங்கையோபருவம்
சொர்னச்சாயலோதிரேகம்சொகுசோவவள்சம்போகம (என
கோகிலசசுரமபேசி கோடிதாங்க கவிசி
கொடியிடைதுடிமின்னல் குமரேசாவவளின்னல்
ஆறிலுஞ்சிலகால மானபின்புதெரியும
அவளசெய்யுமோசமதிவ் வகிலமெல்லாமறியும (என

௬௰-பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதுவுஞ்சொல்லுவாளின்ன-மநேகமுஞ்சொல்லுவா
ளவள்மீதிற்குற்றமென்னடி.

அநுபல்லவி,

மதிதவழுஞ்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமரர்
வயங்கும்பதத்தைக்கண்டால்சயங்கொள்வரோபுவிமேல் (அ)

சரணங்கள்.

கழுத்திற்கட்டுங்கரிய மணிக்குக்கடையாளுட்கு
கனகரதனமிழைத்த கண்டசரமுமாச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூறிற பதம்பாடியதும்போச்சே
பாங்கியர்க்கேவல்சொல்லும் பண்பிப்போவவட்காச்சே (அ)

எங்கோமிங்குவந்து நகையென்றுந்துணியென்று
மிரவற்கேட்டநாள்போயிங் கெதிரிட்டுப்பேசவாச்சே
சன்னகாரையாடிய மேடையாச்சேவயது
சாய்ந்தவளுக்குக்குஜங் தங்கக்கிண்ணம்போலாச்சே (அ)

நயந்தெரியாதவட்கு நயநாகரீகமாச்சே
நாலுபேர்வரப்போக நாட்டங்களுமுண்டாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன் திருவருள்மிகவாச்சே
தினந்தினஞ்சுப்பராமன் செய்பதம்பாடலாச்சே (அ)

௬௧, பதம்-இ-ம்-கானடா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்பனைத்தேடி-அழைத்துவாபோடி.

அநுபல்லவி.

பொன்போலிலகுமெந்தன் புந்திமிகவாடுதே(அன்)

சரணங்கள்.

பருவமதினுடி பக்ஷமுடன்கூடி
பொருவலின்பத்தைத்தந்த புண்யனெனும்வேலனும்(அன்)
கன்முதல்யாவுங் கரையுமேபாவும்
மன்மதன்செய்யுங்கோலம் மாதரசேயிக்காலம்(அன்)
ஒப்பொருவரில்லா ளொளிர்தகைச்சொல்லான்
சுப்பராமனிசைக்கருள் சுடர்வடிவேலனும்(அன்)

௬௨, பதம்-இராகம்-பியாகடை-தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

அன்னமேயென்ன மாயமோதுரை
இன்னம்வரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

ன்னமயிலே	வேளூர்முத்துக்குமார
மயிபன்றனைநீநாடி	மானையழைத்துவாடி-அன்

சரணங்கள்,

அந்தரங்கத்திலவர்க்	கெனக்குங்குறை
யாருமலேயிருந்	தாலும்
சொந்தம்விடாதடி	கர்ப்பகாலத்தினில
சூரியன்பார்பிரிந்	தாலும்
சந்தடியாக	வுகந்தமனிதர்கள்
கொந்தளிப்பார்நமக்	கென்னடிவேதை
சொந்தநமக்கிங்	கிருக்கநிந்தனையோ
தோகையேயொன்றுக்கு	மஞ்சாமற்போய்வாடி-அன்
சொற்பனத்திலுமெனைமற	வாதவா
சோதனைதான்செய்கி	றரோ
சற்பனைக்காரச்சக்	காளத்திகள்செய்த
தாட்டோட்டத்திற்குள்	ளானரோ
அற்பமனித	ரவருறவாகாது
ஆயிரத்திலொருவர்	நல்லவர்மானே
கற்பனைசொற்களைக்	காதிற்கேட்கொண்ணாதே
கண்ணாளன்வந்தாற்	பதினாயிரம்போடி-அன்
அன்புள்ளசாமி	முகத்திலவிழித்தாலும்
அஞ்சுகமேவிழி	போமோ
புனகுரங்காமப	புழுக்கச்சியைவேலன்
புல்லுவதுமழ	காமோ
இன்பந்தருமெந்தன்	கந்தசாமிதுரை
எங்கேயிருந்தாலு	மென்மீதிஷ்டமுண்டு
நம்பினபேர்களைக்	கார்க்குங்குணசீலன்
காணுந்துதிசுப்ப	ராமனுக்கனுகூலன்-அன்

சுகு, பதம்-இ-ம்-ஆஹிதாளம்,

பல்லவி.

எட்டயிருந்துபேசும்-இனி
யெனதுறவையும்வீசும் சீமானே

அநுபல்லவி.

அட்டதிக்கும்புகழ்	கதிர்வடிவேலா
அகிலமனைத்தும்பெற்ற	வம்பிகைபாலா எட்ட

சரணங்கள்.

தொட்டாலென்னைத்திரு — நீலகண்டமல்லவோ
தொடவேண்டாமினிதங்கள்நடத்தையைச்சொல்லவோ
பட்டியவளோவுமமைக் கெடுத்தாளென்னைவெல்லவோ
பாவியவளைக்கூடி — யின்னமும்புல்லவோ எட்
சட்டத்தாய்ப்புநுகு — சாந்தணிந்தாளோ
சரசவார்த்தைகளாடி — விரகந்தந்தாளோ
படடம்பகலபோற் — றேுணநாணுமக்காளோ
பாதகியாமவளை — மருவியதோளோ எட்
குட்டிசசுவரிலமுட்ட — வெள்ளெழுத்தாகுமோ
சொஞசுநீசோதோயென் — குறையதுயேகுமோ
இட்டமவள்மீதிருகக — மனமதுகோகுமோ
இரவியுள்ளவரைக்கும் — பேசவுமபோகுமோ எட்

சுச, பதம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

இன்சொல்லினுல்மிகுந்த வெழிற்சகியேநீயோடி.
எநதனதுரையைதேடிவா — போடி

அநுபல்லவி.

அநுசவிசெய்யுந்தொண்டர் — நெஞ்சினிற்குடிகொண்டு
அநமலாசுமழதிவ்ய — திருமலையின்மேவிய
ஐயன்பன்னிரு — கையனமெய்யற்கு
மெய்யன்திகழ்கிலேஎள்ளினி — லெண்ணெயைப்போலும
களளிரும்பூமணமபோலும — வள்ளிதெய்வானையுடன்
உளளமகிழமருவும் — மஙகைலோலன்
கஙகைபாலன் — பொஙகுசீலன்
செங்கைவேலனெனைப் — பிரியாமலனுதினம்
அருமையறிந்ததுரை — பிரிந்ததறிந்திடவே இன்

சரணங்கள்

அன்றுநான்கிரண்டு — யின்றுவரையப்படி
இருந்ததில்லையென்சாமி — யெனைப்பிரிந்து
நின்றிடவேமாதர்கூடி — ஒன்றிரண்டாயோதினரோ
நிலைபெற்றிருந்தயினப — நிலையும்விலைபெற்றுரோ
நெஞசினிற்சஞ்சல — மிஞ்சுதுயென்செய்வேன்
இந்தமாவேதனை — அந்தமாய்ச்செயதவர்
எப்படியோயிது — வொப்பினளோ
ஆண்பாவிலே — விண்போகாதடி

பெண்ணரசேயினி தன்னியரோமிகு
தன்னிடனைமொழி யுரைத்துததருணமென்று
அழைத்துவந்தருகினில் விடுத்திடுமெவினைகமழ்
அழகதுபுரிதிரு வாண்டவிந்தைகள்
வனிலதுபுகலுவன் யானறிந்ததை
நினைவுடனெழிலகலை நீகேளெனதனை
நிறுததிமடிமிசை யணைததுயிருதனம்
பிடித்துயிதழதை கடித்துரசமது
குடித்துவல்குலை விரித்து
வெற்றிமுகத்தை புயத்தையணைத்தொரு
முத்தமளித்து அததுடன்வந்த
இடங்களமிகுந்து கலந்துஆலிஙகனஞ்செய்து
மிகுததானந்தமடைந்து அணைதது
அடாதுனையென்னை விடாதேவிடாதேயென
முணையுமிட்டு எந்த றுணமும்விட்டு
பின்புநகர்ந்துநகர்ந்து பிரண்டுபிரண்டு
மலரணைதுவண்டு வண்டுமனமதுமகிழ்ந்து
எனறுகலவியைககடந்து கமழ்பெரும்
காருலவுஞ்சென்னையெழி லாறுமுகன்சொன்னதமிழ்க்
காம்போதிபதந்தனைப்பாடி நான்பாடிசகஸ்திரகோடி
சரணஞ்சொல்லி நொடிக்குளளேயோடி
தருணமிதுவேயென்று அழைத்துவாபோடி- இன்

———:*==*:———

௫௬, பதம்-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குக்கற்றதெல்லா-மோதுகிறீரிங்கே
யினியொன்றுமாடவாதுசாமி

அநுபல்லவி,

தாதலர்சோலைகள்சூழ் வேதபுரிவாசரோ
சகமதனைத்துந்துதிக்குந் தையலர்கணேசரோ ஏது

சரணங்கள்.

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள் செய்தமணற்சோறுபோலே
சித்தெல்லாங்காட்டுகிறீ ரடுக்குமோவொருக்காலே
கன்னியரிருவர்க ளிருக்கப்புவியின்மேலே
கலங்காமற்றிரிகிறீர் காமன்சரத்தினாலே ஏது

உம்மைப்போற்றிரிபவ ருலகிலொருவருண்டோ
ஒண்டொடியவளிடத தென்னவுசிதங்கண்டோ
கொம்மைசேர்தனத்தினாள் கொடுத்தவிதழ்கற்கண்டோ
கோதையவளிருக்க நானுமக்கென்னதொண்டோ ஏது
பரவசமெனக்கன்று பாவிதததைமறந்தீர்
பசப்பக்கள்ளிசெய்குகாற் பட்சமெல்லாந்துறந்தீர்
பணாதருபாலனெனவீற பாரனைததுஞ்சிறந்தீர்
பத்தன்சுப்பராமனுக்குப் பதந்தரவேபிறந்தீர் ஏது

௬௬, பதம்-இ-ம்-பைரவி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேசொல்லிவாடி-என்சுவாமிக்குமானேநீ
சற்றேசொல்லிவாடி

அநுபல்லவி.

உத்தமர்புகழுந்திருச் செந்தூரினித்தமும்வளர்
முத்தையனிடத்திலென்றன் மோகமதைநீபோய்பெண்ணே-சற்

சரணங்கள்.

உற்றபாலனத்தையும் வெறுத்துத்தனித்துமலர்
மெத்தையிற்படுக்கிலென்கண் நித்திரைவருவதில்லை சற்
வண்டுநாணேற்றிக்கரும்பைக்கொண்டுவில்வளைத்துமதன்
சண்டைசெய்யவாரானதைக் கண்டுமனதேங்குதையோ சற்
சங்கதஞ்சுப்பராமன்சொல் செந்திலம்பதிவேலவன்
வந்தெனையணைவதற்கு வெந்தவிதமாகிலும்போய் சற்

௬௭, பதம்-இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

பல்லவி.

கதவைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே
கதவைத்திறந்துபேசடி

அநுபல்லவி.

மதுமைப்பானஞ்செய்தோர்க்குமயக்கங்கொண்டதுபோலே
மனதுதடுமாறி யுனதுவீடுதேடி
வந்தாலுனக்குநான் சொந்தமல்லவடி - கத

சரணங்கள்.

மானேகலாப மயிலே-அன்னத்தின்பேடே
வயங்குங்கன்னக் கருங்குயிலே

நானேன்கார்த்திருப்பது நலமோவுனதுசித்தம்
நடுக்கமுடன்மனந் திடுக்கிட்டேவந்தால்த்
தடுக்காதேயுன்னுடன் படுக்கவந்தேனடி (கத)
நிலவுமனல்போற் ருவுதே-கருங்குயிலும்
நிறுதநிறுத்தி கூவுதே
இலவுகாத்தகிள்ளைபோ லேங்கிமனம்வாடுது
எதிர்த்துமதப்பையல் பதைத்தேயிருக்கிற
விதத்தையறிந்தவென் துரைத்தனத்தின்கண்ணே (கத)
புகழுமகுடஞ் சூட்டுவேன்-எனதுதிரேகன்
பூரிககப்பணிகள் பூட்டுவேன்
மகிழும்படியுனககு மதனலீலைகாட்டுவேன்
மானேமதனது போதைதலைகசேறி
வாதைமிகுத்தெந்தன் காதையடக்குது (கத)

)(*)(

கூஅ, பதம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

இந்தக்கிழவனுக்கு-யித்தனைசொகுசானல்
எவர்க்குச்சம்மதியாமோ

அநுபல்லவி.

விந்தைமகிழ்கழுக்குன்றின்தெய்வப்பெண்ணினல்லாட்கு
விந்தைககணவனெங்கள் வேதகிரியீசராம் (இ)

சரணங்கள்.

ஆருக்குத்துணையாவா னம்பலக்கூத்தனும்
பார்க்கப்பதங்குறமை பாம்புமெலும்புந்தோலும்
நீர்க்கமாய்க்கழுக்குன்றிற் றிருந்தும்விடையின்மீது
மார்க்கன்யோக்கியனென்றேசிலாக்கியமாய்ச்சொல்லவந்தாய் இ
ஆட்டைக்களவுசெய்து அம்பலத்தினின்றதுவும்
ஓட்டிலிரந்துண்ணதும் உலகமறியாதோ
நீட்டமாய்கழுக்குன்றில் ரிஷபவாகனமீது
தாட்டியாய்த்திரிகிற சங்கரிலோலனும் (இ)
கட்டுண்டுயமனுற்பின் காலாலுதைத்ததுவும்
வெட்டுண்டுதலைமீது விறகுசுமந்ததுவும்
பிட்டுவாணிசசிக்காகப் பிரம்படிபட்டதுவும்
பட்டபாட்டையின்னஞ்சொல்லில்வெட்கமிகத்தோணுதே (இ

சுசு, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இனிமேலவ ரென்னதந்தாலும்சர்
ணிணங்கமாட்டேனடி யககா

அநுபல்லவி.

கனமருவுஞ்சிகண்டிமலை முருகையன்வாழுமந்த
மெய்யான கோயின்முன்
முனிபோல்மேல்விழு முக்கிக்கொண்டேனொரு
முட்டுமுட்டவில்லை மூட்டும்விடப்போச்சு (இனி)

சரணங்கள்.

கோலையிறுக்கிப்பிடித்தால்முன்காமங் கொதித்துவடியுமடி-விசை
கூடிமேற்கொண்டால்முன்னேரத்துக்கேகோழிகூவிவிடியுமடி
கேலிக்கிடமாகநேரம் பொறுத்துக்கிடக்கமுடியாதடி-அவர்
கிணடினகிண்டலில்பண்டிதின்முதுக கிழிந்துமடியுமடி
கோலோமாமோ மாதகிறறுளைத்த-துளையோ
வளையோதுறவோ உரலோகற்
சாலோதலையெழுத்தின் வலியானேத்து
ததுக்குதபபிப பிழைத்துவந்தேனடி (இனிமே)

மங்கையர்கொங்கையென்றுலவற்கு மகாலிங்கசமானமடி-அல்குல்
வாயிகமுறலருந்ததனத்தே னமிர்தபானமடி
பொங்காவலகுலுககுள்ளேவிரலிட்டல் பொஙகனுஷ்டானமடி-அநு
போகக்காணமிதெனனோமுமவா புத்தியிலக்யானமடி
சங்கதிபோலினி யெஙகுங்கிடையாது
சட்டையுளளமட்டும் போதுமவமானம்
பங்கத்தைதயென்சொல்வே னென்வீட்டில்ராதகிரிப்
பட்டபாடுநாலு பட்டாடைக்குண்டடி (இனி)

மட்டவிழ்வாசமலர்க்குழலாள்தெய்வ யானைக்கருகூலர்-நீல
வர்ணமயிலேறிஙன்னயமாகப் பவனிவருஞசிலர்
சிட்டர்பரவவரந்தருமம்பிகை சிந்தைமகிழ்பாலா-சொலுஞ்
செந்திருமேவியகுன்றககுடியிற் செழிக்கும்வடிவேலர்
தொட்டுததழுவி யணைந்தசுகமிந்த
தொல்லுலகினுமிருப் பாரோடியுந்த
கட்டமுன்செய்த கோஸத்தையென்சொல்வேன்
காசினிமீசமபப ராமனுக்கருள்வோன் (இனி)

எ௰-பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

கலந்தாலல்லவோகலக்கமுண்டாகும்
கட்டுரேனடிசகியே

அநு பல்லவி,

உலகம்பணியும் வேளூர்குமரேச
னுரிமையாயென் னிடத்திலவந்தவனைக் (கல)

சரணங்கள்.

சுத்தமுள்ளபிராண சகியென்றிருந்தேன்
துரோகியெனறுதெரி யாமறபோசசுதடி
எத்தனைநாளாக யோசிததிருந்தாயோ
எப்படிதுணி வேளே
சிததஙகுளிாந்ததோ மானே
சிததசனகணைக்குள் ளானேன்
பத்தமில்லாதவ னென்றுயென்மனதில
பட்டிருந்தால்முகம் பார்ததிடுவேனோடி (கல)

அடுத்தோரைக்கெடுக்குந் துர்ப்புத்தியுனக்கு
ஆர்சொல்லிககொடுததாரடி உன்னினததில
அடிமடிதனில் கைவைத்துப்பாரடி
ஆவிபறககு தடி
படுக்கைவீட்டினிற் ரியுமெனக்கந்த
பல்லிசொன்னபோதே தெரியும்
திடுககிட்டுதடியபபோதே யென்மனம்
தெருவினில்வந்து யிருவரைக்கண்டேன் (கல)

உள்ளநுங்கள்ளன்போ விருந்துக்கொண்டு
உணமைபோலெனக்கு நடந்து
ஓதுஞசுப்ப ராமனைக்காததிடு
முமையருள்முரு கையன்
துள்ளாதடி மோசக்காரியெனது
துரையறிவானடி யுனதுசேதி
மெள்ளஅவர்க்கென்மே லுற்றவெய்யமோக
வெறியினுலுன்னைநா னென்றுதொட்டனா (கல)

—(*)—

எக,பதம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மானேயுன்மீதிலிவர் - தானேவிரகங்கொண்டு
வந்தாரேகோடிலட்சந் தந்ததல்லவோசொல்

அநுபல்லவி.

நானேசொல்கிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நரபதிதனபதி ரம்யகுணசீலனடி
தேனொழுகும்வதன ஸ்ரீமுத்துச்செலலேந்திரன்
சேதுபதியாம்பூமண்ட லாதிபதியானதுரை (மா)

சரணங்கள்.

கோடியுகங்கள்தபசு செய்யினுமவருடைய
குணம்போற்புருடர்க் குலகினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமோ வுனதுமனமகிழ்ந்து
தோடிராகம்பாடிச் சுகந்தந்தென்கணணே
மோடியவருக்கு வாய்க்குமாநீ
முன்புசெய்தபுண்யவச மிந்தமன்னன்கிடைத்தாரடி
தேடிவருமின்னிடையார் கோடிதனினீயொருத்தி
சிந்தையில்முரண்டுசெய்தா லந்தநஷ்டமார்க்கடிபின் (மா)

உன்மனதின்படியே யநுபவிக்கத்தருணம்
ஒருவர்க்குங்கிடையாத துரைத்தனமாம்
செம்மைசேர்விலாசமதை ஜெகந்தனில்விரிக்கையில்
தர்மரிவர்போற் புருடர்தானேதடி
மன்மதச்சரச னிவனேயிசைந்தபடி
வங்கணம்புரியுமந்த ரங்கநாதனும்
ஜென்மபத்ரிகையிலுன்னை நன்மையோகசாலியென்று
செப்பியிருந்திடுஞ்சேதி யெப்படிபலித்ததடி (மா)

தேசமெங்குமேபுகழு முகவைப்பதிவளரும்
திருவளருமப்ரசன்ன மோகாம்புஜன்
நேசமறவாதரவி குலந்தனில்வந்த
மாசுமறுகுற்ற மற்றவான்மதிகளும்
இராஜரெவர்வணங்கும் ஸ்ரீமுத்துச்செல்லேந்திரன்
ஞானசேதுபதி யானபாலலோலனும்
வாசமாமல்லிகார்ச்சுன பூசுரன்தமிழ்க்குதவும்
மங்களகல்யாணகுண துங்கமங்களங்கதுங்க (மா)

எஉ, பதம்-இ-ம்-அடாணு-தாளம்ரூபகம்

பல்லவி,

மானேயெந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி - அந்த
வம்பியென்னசொன்னாளோநம்பியிருந்தேனே

அநுபல்லவி.

தேனுந்துஞ்சோலை திகழுந்திருத்தணிச்
செங்கல்வராயனுக் கிங்கிதமாமட (மானே

சரணங்கள்.

பந்தலேறிப்பத்துப்	புணமிட்டவளைப்
பார்த்துக்கொண்	டாரோ-அந்தப்
பாதகிபஞ்சாங்கத்	தாலேயவனென்ன
பலனைக்கண்	டாரோ
சொந்தக்காரிபோலே	துள்ளுவதால்மனத்
சொக்கியவள்பாலென்	துரையுமிருப்பாரோ
தோதகத்தால்பல	காரியமாகுமோ
சொம்பிற்சறந்தபா	லுமுலைக்கேறுமோ-மானே
சந்ததமுமலைத்	தாலேமனமிகு
சலித்துநிற்	பாரோ-துயர்
தருஞ்சிறுமைகண்	டவருடன்வரும்
பெருமைகா	ணுரோ
அந்திசந்தியெந்த	வேளையிலாகிலு
மாவலாயென்னை	யணையாதிருப்பாரோ
ஆனையேறிதிட்டி	வாசல்நுழைவாரோ
ஆக்கப்பொறுத்தவ	ராறப்பொறுக்காரோ-மானே
கொம்பனையாள்செய்	துற்போதனையால்வருந்
கோபத்துக்கஞ்சுவ	றாரோ-நாளுங்
கொல்லததெருவினில்	விற்கும்ஊசிவிலை
கொடுத்துக்கொள்ளுவ	தாரோ
உம்பர்மகிழும்	விசித்திரக்கவிசொல்
சிதம்பரம்நீதி	நெருங்கினராரோ
ஊருடன்கூடி	வாழ்ந்துபகைப்பாரோ
ஊசிக்கண்ணுலேயா	காசமும்பார்ப்பாரோ-மானே

—*—*—*—

எக, பதம்-இ-ம-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

ஏனின்னமளக்குறீர்சாமி
எத்தியெத்தியென்னைமிகக்கற்றதெல்லாங் கொட்டிக்கொட்டி

அநுபல்லவி.

போனநாள்முதலாய்நீரும்	நானுமிருந்தவொருமை
போலவாரிருந்தார்திருப்	போரூர்வேலரே
ஞானக்கிருபாகரரே	தோகைமயிலவாகனரே
நன்றுநன்றுஉந்தனேச	மின்றுதெரிந்தேன்விஸ்வாசம்-ஏனி

சரணங்கள்.

அண்டையிற்றிரண்டபெண்ணைக்	கண்டிதுவரைக்குமவ
ளாசையால்வசமாயிருந்தீ	ராகிலுமந்த

ஆசையறுபதுநாள் மோகமுப்பதுநாளென்
றொருசொலலப்பாரி யினனங்கேளவியிலலையோ
கொணடைமயிலேனனே யென்யாறகணடசுகமபோனினைந்துக்
கொணடேரோவகேயிப் படிககூடலாகுமோ
அணடினயிடஞசநதேக மானதாவிஙஙனமவநதீ
ராடடிபபணடிததேவாவிபசேட்டைசெயகிறீரோபோமபோம- ஏ
முனனேஐந்துபினனேஐந்து பநதவிற்பதினைந்துமாய்
மூனபணஙகொடுததுமுனனே மோசமபோனீரோ
மூடவனகொமபுகதேனுககாசை யுற்றுபபோலவெனமேல
மோகமாகுரீரககாரியஞ சரியாகுமோ
எனனசொந்தககாரி யானாலும்பலவநதமேசெய்ய
இருககுதோநீதியதை யெணணியுளதறி
யினனதெனவறியாமல் நன்னயமாயபபேசிபழமே
லேததுகிறீரொனனகணடோ பாததியபபடுவதுணடோ-ஏனி
தாசிகளுறவுபணக காசுமேலிருபபதென்றறு
சகதிதெரிநதுஞசும்மா யிருககவநதீா
ஜாலசகாஸதாபித மிருப்பதாலெஙகளுககெனன
தாடசிணயபாககியஙகள் தானேயீயுமோ
சூதனைதெரியாமலவாய்ப் பூசியேயென்றேடுறவு
சொநதஙகொணடாடுரீரதைத் தூரவையும
ஏசியேசியொன்றுமிலலை யென்றுங்கையைவிரிககிறீர்
இருககமுககாயிருபததெட்டு நாமமபோதுமபோதும-ஏனி
சநதனககுழமபைவாரி பந்துமூலைமேலிறைத்தத
தாளாதெனறுஙகையைத் தொடடுததாளிமுககுறீர்
தரிககுமணிககயறுயத திரிததுவானதைவிலல
தாகவிடதமேயகி யேகபபாறகுறீர்
எநதவிதமுககரணம போட்டாலுமுடியாதிபபோ
யெநதனுடனசொன்னதெல்லாங் கையினமேலவையும்
எநதபபடிசெயதாலு மெண்ணததினபடிநடககும்
என்றைககுமகுழநதைவேலன் வந்திககுமவடிவேலரோ-ஏனி

எச, பதம்-இ-ம்-அடாணா-ஆதிதாளம்-

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக்-கட்டிககொண்டதுபோது
மேத்தலாங்கபபலுககுத்தானே

அநுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருநெ செந்தணிகைவேலரே
வரிசைபபலலககெனகஙின் களிததீரவுனாலே
மானியம்கட்டாததில விடடாபின்னாலே
கழிபிளளைக்குழிதனைச் சுற்றுவதுபோலே
காடுசீரபெணடு ருசிகண்டுடமமாலே-இந்த

சரணங்கள்.

சொர்ணமயமாச்சுது — நீர்வந்தெந்தன்வீடு
சொல்லவேணுமோவதை — யேன்வெட்கக்கேடு
என்றுமெனக்கிந்த — குடியாளெனக்கிடு
எல்லாம்விடுததுன்னப்ப — ளெடுத்தானேயோடு
ஒன்றுமறியீரகப்பட்ட — நிசனுசென்மசகுது
உனக்குமவெறுங்கைமுழும் — போடவந்தீராமாது
என்னகுட்டிக்கரணம் — போட்டாலுநடவாது
இலைபொதத்தலெனகிறீர் — பந்தலிலநீசகுபபோது- இங்

நவரத்தினஞ்சுவரொங்கு — மிழைத்துவநதீராமுன்னம
நடுவீடுமாத்திரந — தொண்டியாயிருக்குதின்னம
அவிரமருக்காணறபசசைக் — கண்ணாடிபோறகிணணம
அணிநிழலாடுது — ஆறுலுமுன்னுமபினனும
தவிக்குறீரசெயிழை — மேலமையலகொணடு
தங்காதுவெளியினிற — கொழுதசிடினணடு
செவிதனிலோதியின்ன — மாளகிறீரபெணடு
செறுக்குறீரவேலரோ — துடைதட்டிககொணடு- இங்

இலகுங்கநகப்பணிசள் — பூட்டிகசொணடேனே
எனகுடியைகெடுக்கவந் — திருக்கிறீரினனநதானே
மலைததுகசொணடிமமையன்னை — வார்த்தைகடுததேனே
வாயகொழுப்புசசிலையால — வடிந்தகெனககுகதானே
தலையைததடவவநதீர — குளிரந்துகிரோகம
தனிகசெணடைபோட்டுவி — ராவிழுசதிரானகம
பலுக்குறீரகுலுக்குறீரபறககின்ற — காக்கையிலவேசம
பாதநாறறெரியுநதரு — மூமதுநிாவாகம்- இங்

௭௫, பதம்-இ-ம-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அதற்குள்ளேயேனிந்தப்பதட்டம்-கலந்தணைந்துமருவி
அனுபவிக்கலாம் — பொறும்பொறும- அதற்

அநுபல்லவி.

மதுமலர்த்தடஞ்சூழும் — தணிகைமலைவாசரே
மயில்வாகனகும — ரேசரே-அத

சரணங்கள்.

இடுவார்சொந்தமாயிருந்தால் — முதற்பந்திகடைப்பந்தி
என்பதுண்டோ — வேறொருவரைத்
தொடுவேனென்பதைத் — தளரும்
உமக்குப்பரவசமாய்ச் — சொன்னசொல்லுக்குரொணடோ

கையை-விடுவிடு அவதூருக் கிடமாய்வந்துநேரும்
வேளோயிதுவோசாமி எண்ணிப்பாரும்பாரும்
நெடுநேரமுமில்லை நிலாவெளிச்சம்வாநகட்டும்
நெளிதருப்புரளுங்கிழ நீவியுந்தூங்கட்டும்-அ

திருடனுந்தலேயாரியுஞ் சேர்ந்தால்உலகத்தில்
தினங்கொள்ளே யடிக்கலாம்அதுபோல்
நாமிருவரும் இரகசியமாய்நடத்தும்
காரியதகைளவர்கள் கண்டுபிடிககலாம்
அது-தெரிந்துயெனக்குக்கண் சாடைசெய்கிரீர்சாமி
தேவர்க்குமுன்னமே நானுமதிகசாமி
உரிமையென்தங்கைமார் படுக்கைக்குப்போகட்டும்
உமதுமனதின்படி யின்றைகநேயாகட்டும்-அ

ஏக்கங்கொண்டிருக்கிரீர் எனக்கில்லையோசாமி
இதற்கொண்ணமிடலமோ ஆகிலுமென்ன
ஆநகப்பொறுததஉமக காரப்பொறுகநொறுதோ
அவசரப் படலாமோ
நீக்கமறநெருங்கும் கொங்கைவள்ளிலோலலோ
நிமலேயுதவுஞசுபபிர மண்ணியவடிவேலலோ
தூககமவருமோமதன் போர்செய்யத்துடங்கட்டும்
சும்மாயிருஞசற்றே சந்தடியடங்கட்டும-அ

எசு-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

எத்தைக்கண்டுநீ இச்சை கொண்டாய்மகளே
என்கண்ணேபெணணே நீஇப்போ-எத்தை

அநுபல்லவி.

சுத்தப்பயித்தியக்காதரன்கங்காரன் தோகையேமுன்னவன்
பேயுடனாடிய தொந்திகெொ பழங்கந்தைக்கோ
ஏறும்நந்திக்கோ செய்யுமவிந்தைக்கோநீ -எத்

சரணங்கள்.

புலியையுரித்துஆடையணிந்த போர்வைஆசைக்கோ
வலியக்கரத்தில்மழுவையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலியின்பாம்பைபிடித்துக்கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டதை
பூட்டிககொண்டிட்ட மாலைக்கோ தரும்சேலைக்கோ
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோநீ-எத்
மாமனும்மாமியும்ஒன்றுய்ச்செய்கின்றவரிசைப்பெருமைக்கோ
சோமனேசிரத்திலணிந்தவொருக்கண்துலங்கும்நெற்றிக்கோ
காமனேவென்றவாாலத்தையுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
மன்றனையுதைத்தகாலுக்கோ சாம்பல் மேலுக்கோ

கன்னவாலுக்கோ கரிதோலுக்கோநீ (எத்)

மானைப்பிடித்துகரத்திலணிந்தவனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீனைப்பிடித்துதரித்தவொருககண்விசறும்வேட்டைக்கோ
கானகத்தில்வேடனெச்சிலே கண்டுருண்டவன்
கண்ணைப்பிடிங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடை பெண்ணுக்கோநீ (எத்)

===(*)==(*)===

*௭௭, பதம்-இ-ம்-பந்துவராளி-அடதாளம்

பல்லவி.

நல்லவளைபோய் கைபிடித்தீர் ஆர்
சொல்லியுங்கேளாமல் சுயபுத்தியுமில்லாமல்

அநுபல்லவி,

கல்வியோதுந்தணி காசலவேலரே
பல்லியோதிக்காடிப் பானையில்விழுந்தாற்போல் (நல்ல)

சரணங்கள்,

பெண்டுகளைக்கண்டபோ தெல்லாம்மழித்துச்சொன்ன
பேச்செல்லாம் பொய்யாச்சே-ஓடும்
பண்டியெல்லாம் ஓடத்திலென்றிடுஞ்சொல்
பயனது மெய்யாச்சே-ஊரில்
தண்டுபிடாரியைப்போல் தெரியுமவள்சொரூபம்
தனைக்கண்டும்வெறுக்காமல் மனதில்விரகதாபம்
கொண்டீர்கொண்டாலுமென்னதொண்டாய் சாம்பிராணிதூபம்
கொடுக்கச்சொல்லியேவைப்பாள் உமக்குநற்சடகோபம் (நல்)

விதியால்ஜனப்பன்வீட்டுக் கோழிதனக்குத்தானே
விலங்குமாட்டிக்கொண்டாய் போலே-ஐயோ
பதறிநீர்சிக்கிக்கொண்டீர் அவள்ஜாலப்
பகட்டும்மோசம் தெரியாமலே-ஆரும்
மதிமயங்கவேயிந்த ஞானத்தையுமில்லாய்
வளைத்துமண்ணைக்கயி றுக்குவாளவள்நல்ல
இதவாய்ஒருமாதந்தான் இருப்பாளோஉமக்குள்ளே
ஏன்மலேக்குநீர்போம்போம்தைத்தாச்சுதுமக்குக்குல்லா (நல்)

ஆடும்மயின்மிசைஏறியே இல்லாய்மெய்
அன்பர்கள்முன்வருந் துய்யனே-மலே
வேடனென்றுஞ்சொல்லி எனதென்றுவள்ளியை
விரும்பிமணந்த முருகையனே-என்றும்
மோடிசெய்யாமல்சன் மோகமாயுறவாடி
முத்துராமன்பதம்முழுதும் இசையாய்ப்பாடி
கூடும்பெண்களைத்தள்ளி கூசாமலொருகோடி
கும்பிடுமோட்டிந்த அம்புவியெல்லாந்தேடி (நல்ல)

அஉ

*௭௮, இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கைக்கிசைந்தபெண்ணைவிட்டு பக்கமெல்லாந்திரிந்தால்சரி
கட்டுமோபலன்கிட்டுமோ- ருசிதட்டுமோ-வெகுதுட்டமாசகுது

அநுபல்லவி

சக்ரபாணிக்கிளையாள் தங்கைபெற்றகுமர சண்முகசாமி
வளுகாமிசொந்தமாமிமகளாமிவளுந்தன (கைககிசைந்த)

சரணங்கள்,

துங்கமுகம்சந்திரபிம்பம் துடைமதன்தோரணகம்பம்
கொங்கைதொண்டிமசொர்ணகும்பம் கோதையாளரதிபிம்பம்
எங்குந்திரிந்தோடுகிறீர் எதிர்பசசையைநாடுகிறீர்
அங்கமோ அவளதங்கமோ வெகுபொங்கமாகிய
வங்கருளுந்தன (கைககிசைந்த)
மைககுழலாருசெனத்தோணும் மங்கையினடைககலநாளும்
மிககனநூலிடைகாணும விந்ததுசசொலலவோ வேணும்
கைககுளவெண்ணைதானிருகக நெய்ககலைவாரபோலிருகக
வெகபுரிநீர் நககுறீர
அங்கேசிககுறீர் நல்லபக்குவமாகிய (கைககிசைந்த)
கற்பகமெகுணசீலா கவிகுஞசரமபணிவேலா
பொறபுயாசுநதரிபாலா புகழுங்குனறைககுடிவேலா
கைபபழசசைக்கவிட்டு கதலிபழததுககாசைபபட்டீர்
ஒபபுமோவெனசொல் தப்புமோவெகு
சுறபுமோகரதிபபெணணுந்தன் (கைககிசைநத)

*௭௯, இ-ம்-அடாணா,

பல்லவி.

உம்மைநான்அறிவேன்அறிவேன்அட்டாசாமி-அறிவேன்

அநுபல்லவி.

சூரசர்பணியும் வேலூர்தனில்வாழும்
ஐயனேமெய்யனே பன்னிருகையனே (உம்மை)

சரணங்கள்,

கடைக்கண்மூழியாமல் மிரட்டிமிரட்டி
கருணையானைபோல் படித்துப்படித்து
கதைபடிககிற வகைத்தொழிலெலலாமதெரியும்
கடனுககுநிககதங் கலநதணைவாளோ
கருககிலகிறுக்கு மயஙகாதேஎந்தன்
கநபனேயவாக் கனுகூலனேயுந்தன்
கருததுகிறுக்குஉறத்துமெத்தநானறிவேன் அட்டசாமி (அ
வேசிக்குங்காசுக்குக் தொந்தமலலவோ

நீ சொன்னநமக்குச் சொந்தமல்லவோ
வீணாசைகொண்டால் எனக்கென்னபலன்சாமி
நேசமாகசுப்பராமன் செந்தமிழ்பாடியே
என்னுடனகூடிய முத்தையா
ஆசைவார்த்தைசொல்லி மோசஞ்செய்யாதடா
மன்னவர்முனமேநீ சொன்னவிம்சஷங்கள (அ)

* அய, இ-ம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி.

என்னடிமெத்தஅருக்குக்காட்டுறாய்-நான் அறியேன்போடி.
என்னடிமெத்தஅருக்குக்காட்டுறாய்

அநுபல்லவி.

சொர்ணமதில்சூழும் தஞ்சைமேவும்
சுப்பிரமணியநாதனைதானும்
தோராவழகைப் பாராயோ-அவன்
சூதும் வாதும் நான் அறியேனே (என்னடி)

சரணங்கள்,

உனக்குமவர் தனக்குநான் அறியபாங்க குடியா-என்னை
உருட்டிப்பார்த்துவிட்டுறாயோடி பிடிக்கத பிடியா
எனக்குவந்தேபேச்சு-அடி-யென்டிவிருதாவிச்சு
தனக்குச்சமமெங்குமபடி துள்ளட்டும்
சர்மாணியநதை பிழுக்கிக் கொள்ளட்டும் (என்)

மனக்குளேநினைக்குமபடி யாரிருக்குதே பாவி-செய்த
வகைமோசங்களை நினைத்தால் பதைக்குதேயென் ஆவி
தினந்தினமஎண்டிமலவு-அங்க-சிரிக்கையைபார்த்துச்சொலவு-அ
மனங்களிக்கச்சந்தோஷமாய்ப் பார்க்கட்டும [வர்
மாக்கைவைத்தவன் தனைவிரா வாராதோ (என்)

அதிக நயமென்னைத் தேடிக்கிரிந்தகாலமுந்தப்பிப்
போசம்சா இபபோ ஆவலகொண்டு
பேசுறாயேண்டி இன்னமஅதுபொருபேசசோ
எடுக்கிறாயடி-சூது - நான் - நினைந்துவிரைந்துஇப்போது
அவா-மிகக்கமாயச்சொன்னசொலலுக்குமொண்டுண்டோ
தலைக்குமிஞ்சின ஆககினை தானுண்டோ (என்)

* அக, இ-ம்- வசந்தா-தாளம்-ஏகம்,

பல்லவி,

இவளைப்போல் கிடைக்குமோஎனக்கு-என்
ஆசைகிசைந்தகண் ணாமகாராஜனடி. (இவளைப்)

அநுபல்லவி.

தாரணியும்புகழ் வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
குணமழனவும்போதுமே பணமென்ன கிரணம்பெண்ணே (இ)

சரணங்கள்.

எத்திக்குந்தித்திக்கும்புகழ் காமனுக்கெதிரே நீ
என்மனதுகோணுமல் நடக்கப்பட்டபிராணிநீ
சற்றுநேரங்காணுவிட்டால்தோணுதெல்லாந்- தோணும்பிணி
ஜீவாதாரம் அவருக்குகாமக்கடம் குறுணி(இவ)
அருமையா யென்னைவாவென்றழைப்பதும் போதுமே-என்
அரவிந்த முகத்தைப்பார்த் தாலும்பசி தீருமே
அறுபகதுநாலுலீலை செய்துவந்திந் நேரம்
ஹரிஹரி யென்னுனந்தம் சொன்னல் பாரமே(இவ)
பத்தன்சுப்பராமன்சொல்லும்-தமிழ்மே லதிமோகம்
புருஷர்வேசி யவர்கற்ற வித்தைகளுண் டனேகம்
நேதகிரவு நேத்தியாய் என்னுடன் செய்தசம் போகம்
நேருடையல் யென்னசொல்வேன்நினைத்தகாமப்பிரவாகம் (இ)

* அஉ, இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஏகம்,

பல்லவி,

ஐயனே உமையேநினைந்துநினைந்துருகிறுள் (ஐயனே)

அநுபல்லவி,

மையல்சொண்டுந்தன்மீதில் ஐயாயெட்டுக்குடிவேல்
வையாபுரி அவள் ஐயாவரச்சொன்னுளவள் (ஐய)

சரணங்கள்,

அன்னநடையுமவள் மின்னல் கொடியிடையில்
சொர்னக்குயில்அவள் சொன்னமொழிதவறுள்
மன்னுமருவவரச் சொன்னுள் சொகுசுக்காரி
என்னுளும்உன்மேல்பக்ஷம் நிர்ணயமாகச்சொன்னுள் (ஐய)
வாடா துரையேயெனககீடாவர்னக்கிளி
தாடாஉமக்குச்சரி ஜோடாயிருக்கிறவள்
கூடா மருவிவிளை யாட அணைந்துமுத்தம்
தாடா கட்டின்மீதில்விளை யாடவாடாசாமிநீ (ஐய)
பாலா வயதின்மீதில் பாலாபருவமிது
லீலா விநோதஞ்செய்ய வேலா யினிமேல்மெத்த
தாளா தினிமேல்வாரும் வேலா அவளிடத்தில்
லோலா யெந்தனையிப்போ மேலா ரட்சிக்கவேணும் (ஐய)

சுப்பராமஐயர் பதம்.

முற்றுப்பெற்றது.

வாழி-விருத்தம்.

சீர்வளர்வேளூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பநுவல்கள்வாழிவாழி
ஏர்பெறுமிதனையச்சி லியற்றியகண்பர்வாழி
நீர்மலிவேணியன்பால் நிலமெலாம்வாழிவாழி.